

30. møde

Onsdag den 4. maj 2005 kl. 13.00

Dagsorden

Spørgsmål til ministrene. (Spørgetiden).

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Medlem af Folketinget Pernille Rosenkrantz-Theil har meddelt mig, at hun fra og med den 7. maj 2005 atter kan give møde i Tinget.

Fru Majbrit Berlaus hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Anne Baastrup (SF) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til Danmarks Riges Grundlov.
(Lovforslag nr. L 166).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om lægemidler.
(Lovforslag nr. L 167).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Grønlands landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler.
(Lovforslag nr. L 168).

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Anne Baastrup (SF) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en grundlovskommission
(Beslutningsforslag nr. B 86).

Medlemmer af Folketinget Svend Auken (S), Morten Bødskov (S), Pia Gjellerup (S), Pernille Blach Hansen (S), Frank Jensen (S), Jeppe Kofod (S) og Mogens Lykketoft (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en forfatningskommission.
(Beslutningsforslag nr. B 87).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende lovforslag tilbage:

Forslag til lov om Grønlands landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler.
(Lovforslag nr. L 99).

Ønsker nogen at optage dette lovforslag? (*Op-hold*). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Minister for videnskab, teknologi og udvikling har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig:

It- og telepolitisk redegørelse 2005.
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af 4. maj 2005:

»Kære folketingsformand

Jeg har til besvarelse i Folketingets spørgetid onsdag den 4. maj 2005 modtaget spørgsmålene

S 1099 fra Kim Mortensen (S), S 1100 og S 1101 fra Kirsten Brosbøl (S), S 1104 og S 1105 fra Arne Toft (S).

Jeg finder, at de nævnte spørgsmål bør rettes til de ansvarlige ressortministre, der er henholdsvis undervisningsministeren (S 1099 og S 1101), beskæftigelsesministeren (S 1100) og kulturministeren (S 1104 og S 1105).

Jeg agter derfor heller ikke at besvare spørgsmålene, jf. FFO § 20, stk. 4.

Jeg henviser i øvrigt til mit brev af 4. marts 2005.

Med venlig hilsen
Anders Fogh Rasmussen«

Efter at statsministeren således har erklæret, at han ikke ser sig i stand til at besvare de omtalte fem spørgsmål, er sagen for disse spørgsmåls vedkommende sluttet, jf. forretningsordenens § 20, stk. 4, hvorfor spørgsmålene ikke er optaget på dagsordenen for i dag.

De nævnte spørgsmål var sålydende:

Spm. nr. S 1099

Til statsministeren (29/4 05) af:

Kim Mortensen (S):

»Vil statsministeren genindføre skolepraktikken i bestræbelserne på at give alle unge en uddannelsesgaranti?«

Spm. nr. S 1100

Til statsministeren (29/4 05) af:

Kirsten Brosbøl (S):

»Mener statsministeren, at regeringens planer om et krav om kønsopdelte lønstatistikker for virksomheder med over 35 ansatte vil have en tilstrækkelig effekt på ligelønnen i Danmark, idet det skønnes, at f.eks. kun 10 pct. af HK's medlemmer vil være omfattet af kravet?«

Spm. nr. S 1101

Til statsministeren (29/4 05) af:

Kirsten Brosbøl (S):

»Vil statsministeren redegøre for, hvordan han har tænkt sig at opfylde valgløftet om en uddannelsesgaranti for alle 18-19-årige unge?«

Spm. nr. S 1104

Til statsministeren (29/4 05) af:

Arne Toft (S):

»Finder statsministeren det rimeligt, at over en tredjedel af specialforbundene under Danmarks Idræts-Forbund er blevet udelukket fra Team Danmarks eliteidrætssatsning og dermed ikke har reel mulighed for at arbejde med eliteidræt på internationalt niveau?«

Spm. nr. S 1105

Til statsministeren (29/4 05) af:

Arne Toft (S):

»Vil regeringen tage politiske initiativer til at understøtte eliteidrætten i de idrætsforbund, som nu er udelukket fra Team Danmark, for at sikre mangfoldigheden i den danske idrætselite?«

Den eneste sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal meddele, at det af hr. Jørgen Arbo-Bæhr (EL) under nr. 8 opførte spørgsmål til udenrigsministeren, spørgsmål nr. S 1071, efter ønske fra spørgeren udsættes til en senere spørgetid.

Spm. nr. S 915

1) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Er statsministeren enig med sin udenrigsminister i, at det ikke udvider EF-Domstolens dømmende kompetence, når charteret om fundamentale rettigheder indskrives som del II i EU-forfatningen?«

Morten Messerschmidt (DF):

Årsagen til, at jeg har fundet anledning til at rejse det her spørgsmål, er, at vi ved gentagne lejligheder her i Folketingssalen har hørt statsministerens ministre tilkendegive, at den udvidelse af EU-rettens omfang, som forfatningen lægger op til særlig i forhold til del II, altså til charteret, ikke skulle få nogen betydning for EF-Domstolens udvidede dømmende kompetence.

Det har jeg meget svært ved at forestille mig at statsministeren kan være enig i, idet charteret jo altså opregner en lang række fundamentale rettigheder rækkende lige fra regler for oprettelse af virksomheder til børns rettigheder, social sikring, barselorlov, betalt ferie osv.

Jeg har meget svært ved at forestille mig, at EU-retten, som er meget kendt for at have en ekspansiv fortolkning af sin egen kompetence, ikke skulle finde anledning til at anvende de her nye begreber, når den skal dømme landene og dømme retsakter osv. i f.eks. præjudicielle afgørelser. Det vil jeg gerne høre statsministerens svar på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Svaret er meget kort og meget klart. Jeg kan fuldstændig afvise påstanden om, at EU-Domstolen med den nye traktat skulle få øget kompetence på menneskerettighedsområdet. Jeg er derfor hundrede procent enig med udenrigsministeren, som har afvist den påstand. Jeg er også enig med justitsministeren, som ligeledes har afvist den påstand. Påstanden bliver ikke rigtigere af at blive gentaget. Lad mig derfor fastslå fuldstændig klart: Der er ikke tale om, at EU-Domstolen med den nye traktat får øget kompetence på menneskerettighedsområdet.

Kl. 13.05

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Nu er det jo et spørgsmål om, hvordan man sådan definerer menneskerettigheder. Jeg taler om det charter, som altså er indeholdt i forfatningens del II, og der vil jeg da

være meget uforstående over for, hvis det er sådan, at statsministeren f.eks. ikke mener, at når artikel 93 omtaler betalt barselorlov som en basal rettighed, eller når artikel 94 omtaler social sikring og social bistand, så skulle Domstolen ikke finde anledning til at anvende de her artikler på de kompetenceområder, som Domstolen har dels med hensyn til at dømme medlemsstater, som måtte vedtage lovgivning, som Domstolen anser for at være i strid med EU-retsakter, dels med hensyn til præjudicielle afgørelser, hvor danske domstole eller andre domstole kan være i tvivl om, hvordan de skal fortolke en eller anden retstvist i forhold til, at EU altså garanterer de her basale rettigheder.

Kan statsministeren i den optik så ikke bekræfte, at EU-Domstolen, som den kommer til at hedde, hvis forfatningen vedtages, altså får kompetence til at dømme på de her områder, som altså er barselorlov, betalt ferie, arbejdsforhold, ældres rettigheder, børns rettigheder osv., hvilket ikke er tilfældet i dag, fordi charteret ikke er en del af EF-traktaten, som er det eneste kompetenceområde, Domstolen jo egentlig kan beskæftige sig med?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan fuldstændig afvise hr. Morten Messerschmidts udlægning af teksten, og jeg kan henviser hr. Morten Messerschmidt til at læse, hvad der rent faktisk står i traktaten. I artikel 111 fremstår det fuldstændig klart, at der ikke er tale om at udvide kompetenceområdet. Der står fuldstændig klart og tydeligt:

»Dette charter udvider ikke anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens kompetencer og skaber ingen nye kompetencer eller nye opgaver for Unionen og ændrer ikke de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i andre dele af forfatningen.«

Det står meget klart og tydeligt. Så hr. Morten Messerschmidt kan bare læse traktaten og der få svar på sit spørgsmål. Der er ikke tale om, at kompetenceområdet bliver udvidet.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret. Jeg synes også, det er interessant, at statsministeren nævner artikel 111, stk. 2, men sagen er blot den, at når denne nævnte artikel omtaler Unionens kompetencer, så er del II i forfatningen jo en del af Unionens kompetencer.

Der må altså være en grund til, at man indskriver alle de her rettigheder, de her over 50 forskellige rettigheder. Det er næppe, fordi man

synes, det ser smukt ud og i øvrigt ikke gider rette ind efter det. Der er naturligvis en klar hensigt med det. I betragtning af den helt klart ekspansive fortolkning af EU-retten, som EF-Domstolen altid har lagt for dagen med hensyn til at fortolke nye bestemmelser ind i de gældende retsgrundsætninger, må det da være et fuldstændig soleklart faktum, at når man indskriver mere end 50 nye artikler, som aldrig nogen sinde har været omfattet af det traktatgrundlag, som Domstolen kunne dømme ud fra, så er det altså en udvidelse af det bedømmelsesområde, som Domstolen har.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved godt, at hr. Morten Messerschmidt er et hundrede procent resistent over for argumenter. Men hr. Morten Messerschmidt kan bare læse, hvad der står, og der står intet som helst nyt i forhold til, hvad vi allerede kender. Det, at charteret nu bliver traktatfæstet, ændrer ikke den gældende retstilstand i EU. Det skyldes, at charteret er baseret på eksisterende menneskerettighedsforpligtelser, som EF-Domstolen i øvrigt allerede har anerkendt og udviklet i sin retspraksis, eller som fremgår af EU's egne vedtagelser.

Det fremgår i øvrigt udtrykkeligt af charteret, at formålet er at synliggøre de grundlæggende rettigheder, som allerede eksisterer i EU. Jeg har altså meget svært ved at se, hvad hr. Morten Messerschmidt har imod, at vi nu i en EU-traktat fastslår nogle grundlæggende rettigheder for mennesker, som vi i øvrigt allerede kender og allerede har anerkendt.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har sådan set ikke noget imod, at man fastsætter nogle rettigheder. Det, jeg har noget imod, er, at det fremover bliver 25 dommere, hvoraf kun den ene er dansker, som skal afgøre disse rettigheder, hvorimod det i dag er danske dommere ved Højesteret, der gør det.

Kl. 13.10

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få en bekræftelse fra statsministerens side af, at EF-Domstolens kompetenceområde i dag er defineret i Nicetraktatens artikel 220, 226 og 228 osv., og at det der er meget klart defineret, at det, som EF-Domstolen har kompetence til at dømme over, er områder inden for EF-traktaten, altså ikke søjle 2 og 3. Det slår man nu sammen i den her forfatning, idet søjlerne nedbrydes, således at der bliver udvidet kompetence inden for det, vi i dag har i EU-traktaten. Dertil tilføjer man et

rent politisk dokument kaldet charteret, som aldrig nogen sinde har været i nærheden af at have status af en traktatbestemmelse, og gør det til en del af forfatningen.

Er det ikke en udvidelse af EF-Domstolens kompetence? vil jeg gerne spørge statsminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det er det ikke. Jeg kan i det hele henvisse til, hvad jeg allerede har svaret. Hr. Morten Messerschmidt kan også se det sort på hvidt i traktaten, og det ved hr. Morten Messerschmidt også godt.

Men hr. Morten Messerschmidts strategi er meget klar. Den går bare ud på sådan at mudre op i det og skabe en hel masse usikkerhed og tvivl ved at henvise til alle mulige og i øvrigt også umulige artikler i traktaten. Det ændrer ikke på, hvad det her drejer sig om, nemlig at EU-Domstolen med den nye traktat ikke får øget kompetence på menneskerettighedsområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 916

2) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Er statsministeren ikke enig i, at den nye EU-forfatning vil stå over grundloven på visse centrale områder og inden for en række vigtige bestemmelser, jf. forfatningens artikel I-6?«

Morten Messerschmidt (DF):

Nu ved jeg, at man selvfølgelig skal holde sig til de enkelte punkter, men man kunne jo foranlediges til at spørge, om statsministeren ville nævne, hvilke af de artikler, jeg har nævnt, der er umulige, og hvilke der er mulige. Det synes jeg ville være berigende.

Men det, som det næste spørgsmål går på, er særlig forholdet til grundloven. For sagen er jo den, at EU-retten, jævnfør § 7 i forfatningen, nu får stadfæstet den kompetencestilling, som man har haft siden 1964-dommen, hvor EU-retten altså får klar forrang. Det vil så også gøre sig gældende i de præjudicielle afgørelser, altså de afgørelser, hvor EU-Domstolen bliver herremand over, hvilken retning de danske domstole, de danske dommere, skal vælge.

Det synes jeg er et problem, i forhold til at man har en lang række bestemmelser i forfatningen, som er parallelbestemmelser til dem, vi har i den danske grundlov. Man kunne i flæng næv-

ne religionsfriheden i artikel 70 eller forsamlingsfriheden i artikel 72, hvor EU-retten altså vil få forrang for den grundlovsfæstede praksis, som bl.a. Højesteret har stadfæstet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Også her kan jeg fuldstændig afvise hr. Morten Messerschmidts påstand. Den nye EU-traktat står ikke over den danske grundlov. Naturligvis gør den ikke det. Det fremgår i øvrigt meget tydeligt, sort på hvidt af teksten i traktaten her. Hr. Morten Messerschmidt kan bare læse artikel 5, hvor det klart og tydeligt fastslås, at EU naturligvis skal respektere de enkelte landes forfatninger.

Morten Messerschmidt (DF): Så vil jeg gerne for at underbygge det argument anmode statsministeren om at pege på en EF-dom, altså en præjudiciel afgørelse, der siden EF-rettens opståen ikke er blevet fulgt af de danske domstole.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Kernen i det her er spørgsmålet om, hvorvidt den nye traktat står over den danske grundlov. Svaret er meget klart: Nej, EU-traktaten står ikke over grundloven.

I henhold til traktaten selv er det sådan, at EU naturligvis skal respektere de enkelte landes forfatninger, herunder også den danske grundlov. Det er kernen i den her sag.

Morten Messerschmidt (DF): Så statsministeren føler sig altså ikke i stand til at pege på en dom, der underbygger det, som statsministeren mener, om end der er en ganske voluminøs domspraksis fra EF-Domstolens side igennem de sidste 50 år.

Kernen i det her er, at EF-Domstolen naturligvis har forrang, eller at EU-retten har forrang frem for national ret, for det er ligesom forudsætningen for, at det giver mening at have en international retstilstand. Det, der er problemet her, er, at statsministeren ønsker at pådutte EU en lang række nye kompetencer, som kompletterer den danske grundlov. Dermed bliver den danske grundlovs bestemmelser og den retspraksis, som Højesteret, landsretterne og byretterne – nok mest de to første retsinstanser – altså har lagt til grund for forståelsen af f.eks. forsamlingsfrihed, ytringsfrihed, erhvervsfrihed, religionsfrihed osv., subsidiær i forhold til

det, som EF-dommerne måtte komme frem til. Er det ikke korrekt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det er ganske enkelt ikke nogen korrekt udlægning af forholdet. Når hr. Morten Messerschmidt hele taler om, at EU-retten har forrang, hvad er det så, det handler om? Det handler i al sin enkelthed blot om følgende: Nemlig at når vi i EU er blevet enige om at vedtage en lovgivning på et eller andet område, skal alle lande selvfølgelig være forpligtede til at følge den lovgivning. Ellers er det fuldstændig uden mening.

På områder, hvor vi har overladt det til EU at vedtage bestemmelser, har vi da også fra dansk side en interesse i, at alle lande så overholder de bestemmelser, der er vedtaget i EU. Det er det, der hedder, at EU-retten har forrang. Naturligvis har den da det, ellers ville samarbejdet da bryde fuldstændig sammen. Det har jo ingen mening, at EU vedtager noget, hvis de enkelte lande så ikke retter sig efter det.

Kl. 13.15

Så det, at EU-retten har forrang dér, hvor EU må lovgive, er jo en selvfølge, det er oven i købet noget, vi har interesse i fra dansk side. Der er ikke noget nyt i det, sådan har det været altid, og sådan var det også, da vi trådte ind i det daværende EF i 1973. Der er ikke noget nyt i det, det er en fuldstændig naturlig ting, og det er noget, vi har ønsket og må ønske fra dansk side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard): Så er det hr. Messerschmidts sidste mulighed for at spørge statsministeren.

Morten Messerschmidt (DF): Det, der er problemet hr, er slet ikke forrangen. Det, der er problemet, er, at forrangen breder sig ud over en så ubeskrivelig stor andel af den danske lovgivning, at det er fuldstændig udefinerbart, hvad der bliver et dansk anliggende, og hvad der vil blive et EU-anliggende fremover, hvis denne her forfatning måtte blive vedtaget.

Jeg vil gerne én gang til give statsministeren lejlighed til at nævne en EU-dom eller EF-dom, hvad vi nu kalder det, som altså er af præjudiciel karakter, der ikke er blevet taget til efterretning af de danske domstole, herunder Højesteret, og om statsministeren, når han er kommet frem til, at han ikke vil være i stand til det, så ikke vil give spørgeren ret i, at det er et problem i forhold til den danske grundlovs bestemmelser om religionsfrihed, ytringsfrihed, forsamlings-

frihed osv., at man giver EU-domstolen kompetence til at dømme på disse områder, fordi man derved lader EU-domstolens afgørelser i præjudicielle og andre sager stå over den retspraksis og den retstilstand, som Højesteret i mange, mange år har stadfæstet for Danmarks vedkommende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er altså helt utroligt. Uanset hvor klart og tydeligt det fremgår, og uanset hvor klare og tydelige argumenterne er, så er hr. Morten Messerschmidt fuldstændig uimodtagelig for argumenter.

Hr. Morten Messerschmidt ved jo godt, at i 1998 afsagde den danske Højesteret en dom, den såkaldte Maastrichtdom.

Skulle den ekstraordinære situation opstå, at EU måtte vedtage bestemmelser, der strider mod grundloven – jeg har ikke fantasi til at forestille mig det, men skulle det ske – så følger det af grundloven, at danske domstole vil være forpligtede til at følge den danske grundlovs bestemmelser, og det er det, der fremgår klart og tydeligt af Højesterets afgørelse i Maastrichtdommen fra 1998. Sådan er det i dag, og sådan vil det fortsat være, efter at den nye traktat måtte være trådt i kraft.

Så kan jeg i øvrigt tilføje, at i de mere end 30 år, hvor Danmark har været medlem af EU, har en sådan ekstraordinær situation aldrig foreligget, at der skulle være blevet vedtaget noget i EU, der strider mod den danske grundlov. Det er fuldstændig ude i hampen – jeg ved ikke, om det er et passende parlamentarisk udtryk, men det er i hvert fald et dansk udtryk – det, som hr. Morten Messerschmidt påstår i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1092

3) Til statsministeren af:

Steen Gade (SF):

»Vil statsministeren på EU-topmødet i juni opfordre EU's regeringsledere til at melde en dato ud for, hvornår eksportstøtten på landbrugsområdet samt EU's ulovlige krydssubsidiering af det såkaldte C-sukker skal være afviklet?«

Skriftlig begrundelse:

EU's magtfulde landbrugslobby har indtil videre kunnet forhindre, at EU melder klart ud med, hvornår eksportstøtten på landbrugsområdet skal være afviklet, og modsætter sig også nærmest systematisk en lovliggørelse af sukkerordningen. Det er nødvendigt og på tide, at denne sag løftes op på et plan, hvor man ser bort fra landbrugets kortsigtede og snævre interesser, og det kræver efter spørgerens opfattelse en klar markering fra det kommende topmøde – altså i god tid inden det kommende WTO-møde i december.

Steen Gade (SF):

Jeg regner med, at statsministeren er enig i, at EU's eksportstøtte på landbrugsområdet er skadelig, både for verdens fattige og også for EU. Og nu har vi fået en afgørelse i WTO, der siger, at krydssubsidieringen af C-sukker ikke er lovlig.

Derfor vil jeg opfordre statsministeren til på EU-topmødet at få rejst en diskussion om at få en dato, hvor eksportstøtten og krydssubsidieringen ophører, sådan at ulandene kan få et klart svar fra EU om, hvornår man vil afskaffe disse uretfærdigheder.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg gerne slå fast, at regeringen fuldt ud deler ønsket om en liberalisering af handelen med landbrugsvarer på globalt plan. Det fremgår i øvrigt også af den folketingsvedtagelse, der blev vedtaget tilbage i 2003.

Om det så er en sag, der egner sig til at blive rejst på førstkommande EU-topmøde i juni i år, ved jeg ikke; det afhænger fuldstændig af situationen, og jeg har i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, hvilke temaer der med fornuft kan rejses på førstkommande EU-topmøde.

Steen Gade (SF):

Det var jo ikke meget indhold, der var i svaret, men jeg vil dog udtrykke en glæde over, at statsministeren ikke er rendt fra det forslag til vedtagelse, han selv har stemt for. Der kan man så være nødt til at udtrykke glæde over så lidt.

Men jeg vil så spørge statsministeren, om han ikke mener, at der skal gives en dato for afvikling af eksportstøtten og afvikling af den sukkerordning, som EU netop er blevet dømt for er ulovlig i forhold til WTO. Skal der ikke snart gi-

ves en dato, og skal den ikke gives inden WTO-topmødet i december?

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, jeg er sådan set meget på linje med hr. Steen Gade, hvad angår indholdet.

Regeringen støtter, at der i EU og i WTO snarest muligt fastsættes en dato for afskaffelse af både eksportsubsidier og andre handelsforvridende eksportstøtteformer, og vi har fra danske side derfor allerede opfordret de øvrige EU-lande til at støtte en udmelding af en tidlig slutdato for afvikling af eksportsubsidier som led i en ny, samlet WTO-aftale.

Steen Gade (SF):

Jamen så kom vi lidt længere. Betyder »snarest muligt«, at det er den danske regerings synspunkt, at EU skal melde ud inden WTO-mødet? Det ville være moralsk rigtigt. Det ville være moralsk forkert og også politisk forkert, at man gør det til et handelsspørgsmål på WTO-mødet.

Det næste er, at statsministeren så ikke vil give et svar på, om han vil bringe det op på topmødet i juni. Men så vil jeg spørge statsministeren, om han ikke er klar over, at der påhviler Danmark en særlig rolle her, fordi vi jo godt ved, at en række af de andre lande ikke har det synspunkt, som et flertal i det danske Folketing har, og om den danske statsminister vil leve op til det ansvar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu nærmer hr. Steen Gade sig enkeltheder i, hvordan man skal gribe forhandlingerne an, og der siger hr. Steen Gade, at det ikke vil være rigtigt at gøre en slutdato til et led i forhandlingsprocessen. Der er jeg ikke enig med hr. Steen Gade.

Jeg mener, at det, der tjener alle lande bedst, er en sammenhængende afvikling af så vel EU's som andre landes handelsforvridende eksportfremmeordninger. Og der er det sådan, at det bliver en hård forhandling, og der er det altså godt at have så mange elementer som muligt på bordet for at nå en afbalanceret løsning: Så der synes jeg ikke, det er særlig klogt på nuværende tidspunkt at være overordentlig præcis med hensyn til, hvad man nøjagtigt spiller ud med. Det gælder om at få det bedst mulige resultat, og målet er vi sådan set meget enige om, og så gælder det om undervejs frem til det mål at spille sine kort klogest muligt.

Per Clausen (EL):

Det er lidt i forlængelse af det spørgsmål, der blev stillet af hr. Steen Gade lige før.

Jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren kunne blive lidt mere præcis med hensyn til, om det er statsministerens opfattelse, at vi har en selvstændig forpligtelse til at afvikle de støtteordninger, der i dag er i landbrugsordninger og eksportordninger dér, og at det ikke handler om, at en afvikling af sådanne eksportstøtteordninger, som vi i EU og også i USA har på landbrugsområdet, nødvendigvis skal veksles med, at man fra tredjeverdenslandenes side også liberaliserer handelen, f.eks. med industrivarer. Der synes jeg måske, at statsministerens sidste svar var en anelse uklart.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg kan da fuldstændig bekræfte, at det var uklart. Det var også med vilje, for sådan er det, når man er i en forhandling. Der gælder det om at bære sig klogt ad, og det er det, vi prøver.

Per Clausen (EL):

Ja, det er jo rigtigt, at det handler om at bære sig klogt ad, men det er jo også et politisk spørgsmål, om man synes, at vi faktisk skylder, har moralsk pligt til at afvikle de eksportstøtteordninger, der i dag findes inden for landbrugssektoren og er med til at smadre landbruget i den tredje verden, og om den forpligtelse så også er så stor, at vi ikke vil tage os betalt for det ved at stille nogle krav til tredjeverdenslandene om, at de skal ophæve nogle regler, der måske i dag kan være generende for vores eksporterhverv.

Det er jo et politisk spørgsmål, og jeg forstår det på den måde, at statsministeren har den politiske holdning, at vi skal benytte lejligheden til at afvikle noget, vi selv er imod, og som gavner os, til også at tvinge nogle andre til at afvikle noget, som de måske ikke så gerne vil afvikle.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Disse verdenshandelsforhandlinger er overordentlig komplicerede, og der er utrolig mange elementer på bordet. Der gælder det om, at man bærer sig ad på en sådan måde i de forhandlinger, at man til slut får det bedst afbalancerede resultat. Derfor er der faser, hvor man ikke sådan spiller ud med alle ting, men venter lidt med det.

Det afgørende er, at vi får et godt slutresultat, og målet tror jeg vi er enige om: at det gælder om at få mest mulig frihandel i verden, det gæl-

der om at sikre de fattigste lande den bedst mulige og friest mulige adgang til verdensmarkedet. Og som hr. Per Clausen udmærket ved, så arbejder den danske regering også for reformer af EU's egne ordninger med henblik på reduktion af subsidier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1090

4) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren tage initiativ til at oprette en statslig erstatningsfond, som kan yde økonomisk godtgørelse til nulevende personer, der blev anvendt som tvangsarbejdere af danske virksomheder under anden verdenskrig?«

Skriftlig begrundelse

Berlingske Tidende har i en række artikler i april måned 2005 beskrevet, hvordan danske entreprenørfirmaer, der udførte arbejde for tyskerne under anden verdenskrig, i højere grad end hidtil antaget benyttede sig af civile tvangsarbejdere og krigsfanger.

Spørgeren mener, at disse tvangsarbejdere har krav på en moralsk undskyldning af den danske stat, og at nulevende personer skal have en økonomisk erstatning.

Det er spørgerens opfattelse, at mulighederne for oprettelse af en statslig erstatningsfond seriøst bør overvejes, fordi de firmaer, der anvendte tvangsarbejderne, ikke længere eksisterer. Derfor kan erstatningen kun komme fra staten. En moralsk undskyldning bør efter spørgerens opfattelse tillige gives på vegne af de ikkeeksisterende firmaer, så nulevende og efterkommere af tvangsarbejdere får oprejsning.

I forbindelse med oprettelsen af den statslige erstatningsfond kunne man opfordre virksomheder, fonde m.fl. til at give frivillige bidrag til erstatningsfonden, således at den samlede økonomiske erstatning kunne blive større.

Det er spørgerens opfattelse, at der desværre er gået så lang tid, at der i dag formentlig ikke er mange nulevende personer tilbage; hvorfor staten burde kunne yde en rundhåndet erstatning. Det samlede erstatningsbeløb for statskassen er formentlig af en så beskeden størrelse, at der

ikke burde kunne være nogen diskussion herom.

Kl. 13.25

Peter Skaarup (DF):

I den seneste tid er der kommet en række historier frem i medierne om samarbejdspolitikken og de konsekvenser, som den danske samarbejdspolitik under anden verdenskrig havde. En af de ting, som er kommet frem, er, at også danske virksomheder beskæftigede tvangsarbejdere i andre lande. Et større antal danske virksomheder gjorde det, også virksomheder, som ikke længere eksisterer.

Derudover har der så været en debat også blandt politikere og historikere og journalister, der har beskæftiget sig med anden verdenskrig, og som har sagt; at det egentlig ville være rimeligt, og at det ikke ville være for meget forlangt, at man gav en undskyldning til de mennesker, der har været beskæftiget som tvangsarbejdere, og at man også oprettede en erstatningsfond eller udbetalte en form for erstatning til dem eller deres familier, der har været underkastet det her system.

Mit spørgsmål går så til statsministeren her på dagen for 60-året for befrielsen: Er det noget, som den danske regering vil sætte i gang? Har man gjort sig nogen overvejelser i den retning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nyere historisk forskning har blotlagt, at visse danske virksomheder gik overordentlig langt i et samarbejde med tyskerne og leverede produktion til tyskerne, herunder at visse virksomheder også brugte tvangsarbejdere. Det er handlinger, som vi klart må tage afstand fra. Det er en plet på dansk erhvervsliv.

Men jeg kan sige til hr. Peter Skaarup, at regeringen ikke har nogen planer om at oprette en statslig erstatningsfond for nulevende personer, der blev anvendt som tvangsarbejdere af danske virksomheder under anden verdenskrig. En eventuel erstatning er et spørgsmål mellem de pågældende virksomheder og tvangsarbejderne, og jeg kan da oplyse, at nogle ledende danske virksomheder i de senere år har erkendt og levet op til deres ansvar ved at udbetale erstatning

Peter Skaarup (DF): Jeg er godt klar over ud fra gammel viden, at nogle virksomheder har igangsat sådan nogle projekter. Men vi skal jo også være opmærksomme på, at en række af de virksomheder, som be-

skæftigede tvangsarbejdere – det er sådan set det nye, som har været debatteret bl.a. i Berlingske Tidende her i de forløbne uger – ikke eksisterer længere. Mange danske virksomheder, som beskæftigede tvangsarbejdere under anden verdenskrig, eksisterer ikke længere.

Der er det så, at spørgsmålet dukker op, om ikke man bør gøre som i andre lande, der tager det ansvar på sig for, hvad dette lands virksomheder har gjort under anden verdenskrig, og oprette en fond, som efterfølgende kan få støtte fra virksomheder/enkeltpersoner, der ønsker at give ekstra penge til arbejdet med det her.

Jeg tror ikke, det er mange penge, det handler om, men jeg synes, det ville være en god symbolsk handling, som regeringen ville gøre der, hvis man tog hånd om det udestående problem, som jeg synes der er, når der nu er tale om, at de virksomheder, der beskæftigede tvangsarbejdere, ikke længere eksisterer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er grund til at tage afstand fra, at visse danske virksomheder opførte sig, som de gjorde, at beklage det. Men jeg vil gerne sige til hr. Peter Skaarup, at jeg ikke tror, det her kan reduceres til et spørgsmål om penge.

Hr. Peter Skaarup siger jo også selv, at det nok i virkeligheden ikke er beløbenes størrelse, det handler om, og at der er megen symbolik i det. Jeg tror, det vigtigste i virkeligheden er, at vi i vore dage ser historien i øjnene, at vi erkender, at der fandt handlinger sted, som var kritisable, og at vi beklager det.

Det er vigtigt af hensyn til historieskrivningen. Det er vigtigt at få fortalt den sande historie, således at så vel nuværende som kommende generationer ikke begår de samme fejl, som blev begået i fortiden.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at det er vigtigt at beskrive tingenes tilstand, og det er så sket takket være forskere, der heldigvis begynder at grave i samarbejdsolitikens konsekvenser i de her år.

Men derudover må man jo sige, at når f.eks. Tyskland har afsat store beløb og gjort meget ud af at finde ud af, hvem det egentlig var, der blev udnyttet under tvangsmæssige forhold af virksomheder under anden verdenskrig – andre lande har også gjort det – så ville det være rimeligt nok, at Danmark påtog sig det ansvar, som dan-

ske virksomheder har for ansættelsen af tvangsarbejdere under anden verdenskrig.

Kl. 13.30

Jeg må så spørge statsministeren: Hvis statsministeren ikke vil være med til, at man opretter en statslig erstatningsfond, hvordan mener statsministeren så man skal udbetale erstatning for tort og smerte til de familier, som er blevet berørt af det her?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det rejser jo i virkeligheden et langt mere generelt spørgsmål. Nu nævner hr. Peter Skaarup tvangsarbejdere, men man kan da sagtens fremdrage andre eksempler på mennesker, som fik en skammelig behandling eller en uretfærdig behandling, mennesker, som blev udsat for handlinger, man i dag rent ud sagt ville kalde forbryderiske.

Det rejser jo et meget bredt spørgsmål om, hvorledes man så skal behandle det økonomisk med hensyn til erstatning osv., og der tror jeg altså, jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at det her ikke kan reduceres til et spørgsmål om penge. Jeg synes, der står mere på spil.

Det er et spørgsmål om, at vi som nation ser i øjnene, at besættelsestiden havde nogle dystre skyggesider, og vi skal være meget glade for, at de nu bliver trukket frem, for det hører også med til en nations erindring at få trukket skyggesiderne frem, få aflivet falske myter, få sandheden fortalt først og fremmest af hensyn til, at kommende generationer ikke begår de fejl, som blev begået i fortiden.

Jeg synes først og fremmest, det er det, det drejer sig om, mere end et spørgsmål om penge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen som medspørger.

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set enig med statsministeren i, at det jo primært er de virksomheder, der anvendte tvangsarbejdere, der skal udbetale en erstatning eller en godtgørelse, i det omfang de virksomheder fortsat eksisterer. Jeg er også enig i, at det her i mindre grad er et spørgsmål om godtgørelse, og i højere grad drejer sig om de lidt større linjer.

Der vil jeg sige, at jeg synes, der stadig væk er brug for en statslig indsats i form af at bevilge nogle penge. Vi er kommet et lille stykke i retning af at få beskrevet erhvervslivets rolle under besættelsen og der, hvor de gik langt, langt ud

over, hvad man kunne sige var rimeligt og påtvunget af situationen, fordi vi var bésat. Men der er jo stadig væk brug for at få forsket yderligere i, hvilke virksomheder der havde hvilke aktiviteter, hvorhenne, og hvor det var, man beskæftigede tvangsarbejdere.

Vil statsministeren se positivt på, at der bliver bevilget penge til yderligere forskning på det område?

Så vil jeg lige nævne, at der også er brug for en indsats i forhold til at finde de pågældende tvangsarbejdere. For at de overhovedet kan rejse krav, skal de jo sådan set vide, at der er en mulighed for at rejse krav, og de er jo spredt rundt omkring, så der skal også laves et arbejde dér for at gøre folk opmærksomme på, at de har mulighed for at rejse et krav.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som udgangspunkt er det jo ikke en statslig opgave at drive forskning. Forskningen skal være fri, og det er historikerne, der frit må beslutte, hvad de vil forske i. Det er i hvert fald mit klare udgangspunkt.

Jeg ser også med stor tilfredshed på, at der har fundet en overordentlig engageret historieforskning sted, når det gælder at afdække, hvad der rent faktisk skete under besættelsen. Derfor tror jeg egentlig ikke, at der er behov for en målrettet statslig indsats på dette forskningsområde. Jeg tror, vi er bedst tjent med, at historikerne får så frie hænder som muligt til at grave i, hvad de har lyst til. De senere år har jo vist, at så kommer der mange ting frem, og det synes jeg virkelig vi skal være glade for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for sidste gang.

Frank Aaen (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at staten ikke skal blande sig på anden måde end at sørge for, at der er tilstrækkeligt med midler til at udføre den frie forskning. Og jeg vil da lige sige, at de ting, der nu kommer frem – og det er jeg meget tilfreds med – jo hidrører fra et arbejde, hvor Enhedslisten i sin tid sikrede, at der blev afsat 5 mio. kr. til fri forskning. Jeg vil gerne understrege, at der er tale om fri forskning, så vi ikke får mere af den slags, hvor man bevilger penge til, at en bestemt forsker skal have en bestemt pose penge.

Det var det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke om, hvorvidt staten skulle blande sig, men om

ikke det var en god idé i forlængelse af de debatter, vi har, at sørge for, at der bliver afsat yderligere øremærkede midler til fri forskning inden for det her område.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er i hvert fald ikke vidende om, at der skulle være mangel på forskningsmidler på området, men hvis hr. Frank Aaen vil gå mere i detaljer med det, må jeg nok henvise til en drøftelse med videnskabsministeren, som har det område.

Jeg er i hvert fald ikke på stående fod i stand til at give noget tilsagn om det, fordi jeg ikke er vidende om, at der skulle være mangel på midler. Jeg kan konstatere, at der i de senere år har fundet en overordentlig bred og engageret forskning sted, og det hilser jeg med stor tilfredshed.

Kl. 13.35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Skaarup for sit sidste spørgsmål. Hr. Aaen har haft ordet to gange.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at i det omfang der er private virksomheder, der har beskæftiget de her tvangsarbejdere, er det selvfølgelig op til de private virksomheder, der måtte eksistere i dag, at udbetale den erstatning og tage hånd om det, og det er der allerede virksomheder der har gjort.

Men det centrale spørgsmål er, og det har jeg nu spurgt statsministeren om tre gange, så nu spørger jeg for fjerde gang: Er det ikke rimeligt nok, at i det omfang de virksomheder ikke længere eksisterer, påtager den danske stat sig at undersøge, hvor mange mennesker det handler om, og sikrer, at der udbetales en erstatning med støtte fra staten, men også fra private virksomheder?

Det er jo det, andre lande har gjort, og jeg kan konstatere, at både Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne og altså også Dansk Folkeparti mener, at det er en sådan model, man skal kigge på. Det fremgår af aviserne. Det skulle meget nødig komme dertil, men det kan blive nødvendigt, at et flertal i Folketinget uden om regeringen skal igangsætte de initiativer, der er nødvendige. Det synes jeg er lidt ærgerligt, og jeg synes ikke, det ville være det rigtige. Jeg synes, det ville være rigtigst, at statsministeren her i dag giver tilsagn om, at man vil se positivt på det her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, at hr. Peter Skaarup et øjeblik er i tvivl om, hvor jeg står, når det gælder at afdække, hvad der skete i besættelsestiden. Jeg har på et meget tidligt tidspunkt og i meget klare vendinger taget tydeligt afstand fra samarbejdspolitikken, hvad enten der var tale om den politiske del af den eller den form for samarbejdspolitik, der fandt sted ved, at dansk erhvervsliv gik meget, meget langt og efter min mening også for langt med hensyn til at udføre arbejde for og samarbejde med tyskerne.

Som jeg sagde til hr. Peter Skaarup, har regeringen ingen umiddelbare planer om oprettelse af en sådan erstatningsfond, for jeg synes, at det her handler om andet og mere end penge.

Det er, hvad jeg vil og kan sige om sagen på nuværende tidspunkt, men jeg håber, at historieforskningen vil fortsætte med at afdække, hvad der rent faktisk skete i besættelsestiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1093

5) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Er statsministeren indstillet på at sikre, at de til stadighed omdiskuterede dunkle kapitler af samarbejdspolitikken under anden verdenskrig belyses til bunds, og at arkiverne fra tiden under anden verdenskrig åbnes fuldt ud, så alle med interesse derfor kan få den fornødne adgang?«

Peter Skaarup (DF):

Her på 60-års-dagen for Danmarks befrielse synes jeg også, at det er rimeligt i spørgetiden at forsøge at få mere viden om, hvad regeringen har tænkt sig at gøre, for at de dunkle kapitler af samarbejdspolitikken, som statsministeren ganske rigtigt selv har fremdraget flere gange, bliver beskrevet i øget omfang.

Der har været nogle forhindringer, har det vist sig. Der har specielt været det problem, at det har været svært for forskere at få adgang til de arkiver ikke alene decentralt, men også centralt her i landet, der skal give den indsigt og den viden, der skal til, for at man kan afdække de kapitler, som man rigtig kan sige er dunkle kapitler i danmarkshistorien.

Der har jo desværre vist sig beretninger – det er godt, at de kommer frem – som ikke har tjent Danmark så meget til ære, som vi godt kunne

have håbet, og der synes jeg, det vil være rimeligt, at man åbner arkiverne så meget, at alle sten kan blive vendt om besættelsestidens historie.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi har virkelig behov for at få alle sten vendt, når det gælder, hvad der skete i de 5 besættelsesår. Der har i mange år været nogle myter, som har tjent til at glorificere samarbejdspolitikken under anden verdenskrig. Nu har de senere års historieforskning afsløret, at graden af og omfanget af samarbejde og aktiv tilpasning i forhold til tyskerne har været meget, meget kraftigere, end det i hvert fald hidtil er kommet offentligt frem.

Heldigvis har nyere forskning virkelig blotlagt, hvor udstrakt den aktive tilpasningspolitik egentlig var, og det er jeg meget, meget glad for, for derved får vi fortalt en mere retvisende historie om, hvad der rent faktisk skete under besættelsestiden. Det er først og fremmest vigtigt af hensyn til, at nuværende og kommende generationer kan lære af det, så de fejl, der måtte være begået i fortiden, ikke bliver gentaget i fremtiden.

Til hr. Peter Skaarups spørgsmål vil jeg svare, at det jo i hvert fald er lykkedes forskerne i kraft af de arkivregler, der allerede gælder, at grave temmelig langt og temmelig dybt, hvilket vi skal hilse med tilfredshed. Det er faktisk sådan, at arkivloven har en generel frist for adgang til statslige arkiver på 20 år, og det vil altså sige, at med en 20-års-forældelsesfrist er der jo fuld adgang – det er klart udgangspunktet – til, hvad der måtte være af arkiver fra besættelsestiden.

Kl. 13.40

Den væsentligste undtagelse fra det er, når det handler om nulevende personer. Og der tror jeg, vi kan være enige om, at man er nødt til at tage et vist hensyn til, at der er tale om nulevende personer.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er glad, hvis det er, som statsministeren siger, at man har fuld åbenhed, men jeg kan bare konstatere, at ifølge de henvendelser, vi modtager, og ifølge bøger og de artikler, der skrives rundt omkring i aviserne, er der et problem med hensyn til arkivadgangen. Det kan vi lige så godt erkende.

Det er blevet bedre, det er gået i den rigtige retning, men der er stadig væk ting fra besættelsestiden, som forbliver skjult, og som det er umuligt at få fat i. Man kan måske nogle gange

få fat i dem, hvis man kan konstatere, at dokumentet allerede flourer i uautoriserede kredse, men først på det tidspunkt kan det lade sig gøre at få Rigsarkivet til at udlevere de ting, der måtte være.

Det er dér, jeg ser et behov for, at man fra regeringens side siger: Lad os få fuldstændig åbenhed omkring de her ting.

Det kan godt være, der er et problem, hvis der er en eksisterende retssag, som stadig væk flourer – vi har Søren Kam-sagen – men der er jo mange andre sager, f.eks. omkring krigsforbrydere, fra besættelsestiden, som er nogle af de største, vi har haft i danmarkshistorien, hvor man ikke har kunnet få fuld adgang. Vi har haft en historie, hvor en person er død, men hvor det stadig væk har været svært at få adgang, hvor det har været umuligt at få adgang.

Derfor vil jeg godt have et signal fra statsministeren om, at man giver fuld arkivadgang i de tilfælde, hvor det overhovedet kan lade sig gøre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler hr. Peter Skaarups ønske om at have den friest mulige adgang til arkiver for at kunne få beskrevet besættelsestidens historie så fyldestgørende og så retvisende som overhovedet muligt. Det ønske deler jeg fuldstændig.

Jeg skal da også gerne prøve at undersøge, om hr. Peter Skaarup har ret i, at der er ikke rimeligt begrundede begrænsninger på denne arkivadgang, for jeg er også interesseret i, at man i så fald fjerner sådanne begrænsninger.

Men det, jeg kan oplyse hr. Peter Skaarup om, er altså, at den generelle frist for adgang til statslige arkiver er efter 20 år. Og så er der fortsat visse begrænsninger i adgangen til offentlige arkivalier fra besættelsestiden, nemlig en 75-års-frist i sager om enkeltpersoner samt visse sager inden for strafferetsplejen, som vist også var det, hr. Peter Skaarup henviste til.

Så er det i øvrigt sådan, at man kan søge rigsarkivaren om tilladelse til benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier. Så der er altså visse muligheder for at gå videre, end de generelle regler tilsiger.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan sige, at vi i Dansk Folkeparti får henvendelser fra personer, der stadig væk ikke kan få adgang, og der går meget lang tid, inden man får svar på de henvendelser, man kommer med.

Der har været flere historier. En skoleinspektør ovre fra Ringkøbing skrev 23 hæfter med no-

tater om, hvordan lokalbefolkningen teede sig under krigen. Man kan diskutere, om det, han skriver, er rimeligt og fornuftigt, men adgangen til for en lokal journalist at få fat i det pågældende materiale var ikke til stede – det var ikke muligt. En journalist har skrevet en bog »Forbrydere uden straf« om et større antal krigsforbrydere fra anden verdenskrig, men det er stadig ikke muligt at få arkivadgang i forbindelse med de sager, som ligger fra dengang. Og det er ikke rimeligt.

Det er på den baggrund, jeg godt vil spørge statsministeren, om der egentlig ikke er behov for, at man samler alle de beretninger og også flere, der måtte komme, i forbindelse med udformningen af en slags sandhedskommission, hvor man efter sydafrikansk forbillede får visshed for, hvad det egentlig var, der foregik under de her dunkle kapitler af samarbejdspolitikken.

Vi har en masse spredte historier i dag, og det er spændende og interessant at få dem frem, men kunne man ikke med fordel samle det, kombineret med en arkivadgang, der er fuldstændig liberal? Det må være i Venstres ånd, at man har en liberal lovgivning på det område.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er virkelig behov for at have en forskning i, hvad der rent faktisk foregik under besættelsen, men jeg tror ikke, at hr. Peter Skaarups forslag om en sandhedskommission er den rigtige vej at gå. Ordet sandhedskommission leder sådan tanken i retning af, at man kan finde og beskrive én sandhed om, hvad der foregik under besættelsen. Jeg tror, at det set meget vil afhænge af øjnene, der ser, og derfor tror jeg ikke, at det er muligt at finde en enkelt sandhed om det spørgsmål.

Kl. 13.45

Jeg tror, at vi er bedst tjent med at bruge en metode, hvor vi rent ud sagt lader frie og uafhængige forskere rode i alle de gamle ting for at få så meget som muligt frem, så vi kan få skrevet en så retvisende historie som muligt om, hvad der skete i besættelsestiden. Her er jeg enig med hr. Peter Skaarup i, at arkivadgangen bør være så fri, så liberal som muligt, men selvfølgelig med behørig hensyntagen til nulevende enkeltpersoner.

Frank Aaen (EL):

Hvis jeg lige må vende tilbage til det foregående spørgsmål. På det seminar, der blev holdt for et stykke tid siden, hvor forskerne fremlagde, hvor

langt de var kommet i forskningen af besættelsestiden og erhvervslivet, var den klare melding, at de penge, der var bevilget, nu var brugt til den gode side, og at man havde brug for yderligere midler. Det synes jeg at regeringen skal se positivt på.

Hvad angår arkivadgang, får vi også mange henvendelser fra folk, som ikke synes, at der er den frie adgang til arkiverne, som der burde være. Her vil jeg sige, at jeg synes, statsministerens udtalelser her i dag er opmuntrende, og jeg ser frem til, at det så rydder de unødvendige problemer, der måtte være, af vejen.

I den forbindelse, og nu spørger jeg så ind til statsministerens funktion som partiformand, er det så sådan, at der er fri adgang til at se i Venstres arkiver vedrørende det, der skete under besættelsen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til det sidste kan jeg sige, at Venstre har været meget imødekommende, når historikere har ønsket at kigge i vore arkiver.

Jeg vil generelt sige, at jeg synes, at alle bør være så åbne som overhovedet muligt med hensyn til at give historikere og forskere mulighed for at afdække, hvad der rent faktisk skete i Danmark under besættelsen. Jeg er meget opmuntret over, at der i de senere år er kommet forskningsresultater på bordet, som giver et mere nuanceret billede af, hvad der rent faktisk skete.

Jeg har alle dage været meget kritisk over for den samarbejdspolitik, der var officiel dansk politik meget langt hen i besættelsesårene. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får skrevet en mere retvisende historie om den, særlig af hensyn til, at kommende generationer kan få et fuldt billede af, hvad der skete, og at vi i fremtiden kan undgå de fejl, som efter min mening blev begået i fortiden.

Frank Aaen (EL):

Jeg deler statsministerens opfattelse af, at alle partier bør stille arkivalier til rådighed. Jeg kan sige, at f.eks. DKP's arkiver for længst er tilgængelige og lagt på cd-rom, så de oven i købet er nemme at søge i.

Skulle jeg tage det svar fra før sådan, at der er fri adgang til Venstres arkivalier vedrørende besættelsestiden – det må der kunne svares helt klart ja til – eller er det med begrænsninger?

Så sagde statsministeren desuden, at han – og det er utvivlsomt nok rigtigt – i mange år har

været kritisk over for samarbejdspolitikken. Gjaldt det f.eks. også på det tidspunkt, hvor statsministeren meldte sig ind i partiet Venstre? Eller kan vi på anden måde komme det lidt nærmere, hvornår statsministeren udtrykte sig skarpt og kritisk imod samarbejdspolitikken?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

De, der sådan har haft tæt omgang med mig gennem mange år, ved, hvordan min holdning har været. Men jeg må jo nok sige til hr. Frank Aaen, at i de allerførste år i mit unge politiske liv interesserede pressen sig ikke nær så meget for mine holdninger, heller ikke til besættelsestiden, som pressen har gjort i de senere år. Det er noget nemmere at komme af med mine budskaber nu, end det var, da jeg startede i politik.

Jeg kan sige til hr. Frank Aaen, at de synspunkter, jeg giver udtryk for nu, har alle dage, siden jeg overhovedet kunne begynde at interessere mig for besættelsestidens historie, været mit grundsynspunkt.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke er så fortrøstningsfuld som hr. Frank Aaen i forhold til, at vi får vendt alle sten, for jeg synes, at statsministeren sådan lidt taler med to tunger.

På den ene side sagde statsministeren i weekenden, at der nok er behov for, at nogle udenlandske forskere bliver sat til at undersøge samarbejdspolitikken, for det kunne godt være, at det ville være godt at få nogle friske øjne til at se på det. På den anden side vil statsministeren her i dag ikke være med til, at man nedsætter en sandhedskommission og åbner arkiverne fuldt ud, sådan at alle kan komme til at se, hvad der foregik, og det synes jeg er lidt for fattigt.

Kl. 13.50

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren om, hvordan det hænger sammen, når man på den ene side siger, at der er brug for, at nogle udlændinge kommer til at se på vores forskning med friske øje, men at man på den anden side ikke vil være med til, at der nedsættes en sandhedskommission.

Vi har så sent som i dag på Ritzaus Bureau set, at der bestemt er nye historier, som ingen har kendt før, nemlig det tætte forhold mellem Erik Scavenius' hustru og gestapochefen i Danmark. Ingen har vidst det før. Vi har efter statsministerens ønske i lang tid haft frie arkivregler, fri forskning osv., men sådan nogle ting er ikke

dukket op. Så er der ikke behov for, at vi får vendt alle sten?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men hr. Peter Skaarups udlægning af mine synspunkter er heller ikke korrekt, for jeg ønsker alle sten vendt. Jeg ønsker en så fri adgang til arkiverne som muligt, og jeg har her i dag givet tilsagn om, at jeg nu vil se på, om der er begrænsninger, som er uberettigede. I så fald skal de efter min mening fjernes, for der skal være så fri adgang som overhovedet muligt.

Så vil jeg gerne sige, at når jeg ikke tror på ideen om en sandhedskommission, er det, fordi jeg tror, at vi får mange flere spændende forskningsresultater på bordet, ved at så mange historikere som muligt laver forskningsprojekter, delvis måske oven i købet i indbyrdes konkurrence, som gør, at vi får en sprudlende forskning. Jeg ser meget gerne, at det også kommer til at omfatte udenlandske forskere, som måske med helt nye og helt friske øjne kan kigge på den danske historie om besættelsestiden.

Jeg synes, at vi på netop en dag som i dag har grund til at fastslå, at en nation skal kunne og turde se sin egen historie i øjnene, ikke fordi man kan gøre historien om, men fordi man kan lære af den, så nuværende og kommende generationer ikke begår de fejl, der måtte være begået i fortiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1094

6) Til videnskabsministeren af:

Per Clausen (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan og i hvilken takt ministeren vil sikre, at det offentlige investeringer i forskning i 2010 udgør 1 pct. af BNP?«

Per Clausen (EL):

Der har jo været nogen diskussion om, hvad regeringen i grunden har af målsætninger for den forskningspolitiske indsats i de kommende år. Jeg har selv stillet en række skriftlige spørgsmål til videnskabsministeren, og jeg vil sige, at ikke alle svar har været lige klare. Men hvis der var nogen usikkerhed om, hvorvidt man ønsker at overholde den tidligere trufne beslutning om at afsætte 1 pct. af bruttonationalproduktet til of-

fentlig forskning i år 2010, blev den jo fjernet i sidste uge, hvor statsministeren sådan set meget klart sagde, at sådan skulle det være.

Jeg synes, at vi derved sådan er kommet lidt længere hen i fasen, og derfor har jeg denne gang spurgt videnskabsministeren, for jeg mener, at det må være rimeligt at gå til videnskabsministeren, når det er sådan mere konkrete spørgsmål. Jeg har derfor spurgt videnskabsministeren om, hvordan man faktisk har tænkt sig, at skabe forudsætningen for, at man kommer op på den bevillingsstørrelse i 2010.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Som det også fremgår af regeringsgrundlaget, har regeringen sat sig det mål, at det offentlige og de private virksomheder tilsammen øger indsatsen inden for forskning og udvikling, således at Danmark i 2010 når op på de her 3 pct. af bruttonationalproduktet.

Regeringen tilstræber, at det offentlige del af denne samlede forskningsindsats udgør 1 pct. af bruttonationalproduktet i 2010, akkurat som spørgøren her bekræfter i forlængelse af statsministerens besvarelse i sidste onsdags-spørgetid.

Vi har igangsat et omfattende arbejde med en samlet flerårig strategi, der skal ruste Danmark til at møde globaliseringsens udfordringer, og vi har nedsat Globaliseringsrådet for at få inspiration fra de relevante sektorer i samfundet. Globaliseringsrådets arbejde er allerede kommet godt i gang og vil fortsætte det næste års tid. Resultatet af dette arbejde udgør så et vigtigt grundlag for regeringens beslutninger om globaliseringsstrategien.

Regeringen vil på sædvanlig vis fremsætte sit forslag til finanslov for det kommende finansår til august, og sammen med finanslovsforslaget for 2006 vil der også blive offentliggjort en oversigt over de statslige forskningsbevillinger frem til 2009.

Jeg vil gerne tilføje, at Globaliseringsrådet skal have en reel mulighed for at rådgive regeringen i globaliseringsstrategien. Der kan derfor hverken præsenteres en samlet strategi eller et budget for denne strategi på nuværende tidspunkt. Det forhold, at regeringen har udmeldt et mål for de offentlige forskningsudgifter som værende 1 pct. af bruttonationalproduktet i 2010, indebærer ikke, at strategien er gjort færdig, men blot, at en af de forudsætninger, som strategien skal udarbejdes efter, er blevet præciseret.

Kl. 13.55

Regeringen skal naturligvis have mulighed for at foretage sine prioriteringer, og det vil som sagt ske i finanslovsforlaget.

Per Clausen (EL):

Det giver jo anledning til i hvert fald to opfølgende spørgsmål:

Jeg har godt bemærket, at Globaliseringsrådet åbenbart har overtaget en stor del af de rådgivningsfunktioner, som tidligere lå i andre organer, som havde med forskning at gøre. Jeg vil høre, om videnskabsministeren kan bekræfte det, og om det så vil afsætte nogle spor i forhold til den kompetence, man vil tildele de øvrige råd, der giver rådgivning til regeringen på det her område.

Det andet er, at jeg vil spørge ministeren, om ministeren ikke er enig med mig – selv om strategien ikke er færdig på nuværende tidspunkt – i, at det er meget vigtigt, at man allerede næste år kommer i gang med at give et synligt løft til forskningsindsatsen, netop fordi det, som det jo er påpeget af mange, som arbejder med det her område, er vigtigt, at man kommer hurtigt i gang, og at man bygger det systematisk op.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil gerne med hensyn til Globaliseringsrådets funktion sige, at det overhovedet ikke har sat de andre organer, som vi har i det forskningspolitiske system, ud af drift eller tilsidesat dem. Globaliseringsrådet er et helt overordnet organ, hvor vi sammenfatter en lang række andre initiativer end dem, der lige har med forskning at gøre, så rådet spiller fint sammen med de øvrige organer, vi har inden for dette område.

Så vil jeg gerne medgive, at det er utrolig vigtigt, at vi får den danske forskningsindsats hævet, og derfor bør hr. Per Clausen også glæde sig over, at regeringen i de sidste finanslove har fundet mere end 8 mia. kr. og med sidste års finanslov, som også Enhedslisten stemte for på det her område, besluttede, at vi alene på forskeruddannelsesområdet i 2005 skal øge det til 1.300 ph.d'er og næste år til 1.500 ph.d'er. Det understreger jeg, fordi det er en ganske væsentlig forudsætning for, at vi kan bruge de her penge fornuftigt, som vi taler om, at vi fokuserer på den ramme, der er frem til 2010.

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for at høre, at de organer, som i forvejen arbejder med rådgivning inden for området, ikke bliver sat til side, og at de vil blive inddra-

get i den videre proces på den måde, som den er beskrevet i lovgivningen og reglerne omkring den.

Så vil jeg sige til ministeren, at man kan gøre tal op på mange måde. Det, som ministeren vel så også må bekræfte, er, at det ikke er lykkedes i regeringens tid at øge den andel, som den offentlige forskningsindsats udgør af BNP. Det er ikke lykkedes. Det er rigtigt nok, at der var et hul i de budgetfremskrivninger, der var i den tidligere regerings tid. Det er fyldt op. Jeg har en mistanke om, at det også ville være blevet fyldt op, hvis SR-regeringen havde fortsat. Vi ville i hvert fald have været med til at sikre, at det kunne ske.

Når der er grund til at være opmærksom på det nu, er det jo, fordi det efter statsministerens sidste præciseringer står helt klart, at vi skal over det beløb på 10 mia. kr., som man i valgkampen lovede at bruge til forskning plus en række andre ting. Derfor er det jo afgørende, at regeringen allerede nu sender et meget tydeligt og meget klart signal om, at der i den finanslov, som kommer på plads for næste år, bliver afsat et milliardbeløb til en øget indsats i forskningen. Det er sådan set bare det, jeg gerne vil have bekræftet.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Når hr. Per Clausen antyder, at der ikke er sket nogen udvikling i forskningsindsatsen under den her regering, så bør hr. Per Clausen ved en anden lejlighed – det må være ved en anden lejlighed, for det er jo ikke ministeren, der spørger folketingsmedlemmerne – forklare den undrende offentlighed, hvor de over 8 mia. kr. er blevet af, som vi har fundet i de sidste tre finanslove, hvis forskningsindsatsen ikke er blevet øget. Det er dog et paradoks.

Med hensyn til udviklingen inden for forskningsbevillingerne er det jo således, at vi i finansloven selvfølgelig kommer med nogle udspil. Det er jo ganske umuligt at komme med beløbet helt frem til 2010 af den simple grund, at det fastlægges ved de årlige finanslove. Men statsministeren sagde jo ganske klart sidste onsdag, at vi skal op på den ene procent; og hvis den ene procent betyder lidt flere penge end dem, der ligger i det råderum, der fremgår af regeringsgrundlaget, må vi finde disse penge. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de 8 mia. kr., som vi nu har vendt et par gange, rent faktisk er fundet ved omprioriteringer, så det kunne måske være en af vejene.

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare gentage det om de 8 mia. kr., for videnskabsministeren ved jo også udmærket, at de 8 mia. kr. har ført til, at der kun er sket et svagt fald i den offentlige forskningsindsats målt i forhold til bruttonationalproduktet. Det er det, der er sket.

Kl. 14.00

Men det er da rigtigt, at der også er bevilget 8 mia. kr. De er da bestemt gået til forskning, og det ville da være langt værre, hvis de ikke var kommet, ingen tvivl om det. Det er også derfor, Enhedslisten faktisk var med til at lave en delaf-tale på det her område sidste år, hvilket ministe-ren var så venlig at sige.

Bare én bemærkning til allersidst: Har jeg forstået det rigtigt, at ministeren er enig med mig i, at den vækst, der skal være i forskningsindsatsen frem til 2010, skal ske jævnt fordelt over de kommende år for at sikre en sund og fornuftig naturlig udvikling? For hvis ministeren bekræf-ter det, vil vi også løbende kunne få bekræftet, om regeringen lever op til sine løfter. Ellers kan vi jo risikere, vi skal helt hen på næste side af et valg, før der for alvor sker noget. Jeg synes, det ville være godt også af hensyn til at sikre en fornuftig, rimelig og sund udvikling af forskningen i Danmark, at man sikrer en gradvis stigning.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Først og fremmest vil jeg gerne kvittere for hr. Per Clausens bekræftelse af, at der er kommet 8 mia. kr. mere til forskningen. Det synes jeg er vigtigt. Men når vi så skal diskutere, hvordan de er placeret, så er det jo teknik, og det er, fordi vi har placeret dem, som forskningsverdenen har bedt om, over alle 4 overslagsår i finansloven, hvor man tidligere kun koncentrerede dem på 1 år. Det er forklaringen.

Med hensyn til udviklingen i de kommende år, så ved hr. Per Clausen lige så godt som jeg, at vi ikke kan sidde her og offentliggøre finanslove frem til 2010. Af de årlige finanslove vil det komme til at fremgå, hvordan og hvorledes forskningsmidlerne vil blive fordelt. Og det er klart, at der selvfølgelig skal være en stigende profil. Præcis hvordan den bliver, afgøres jo under finanslovforhandlingerne, som det sker hvert eneste år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1096

7) Til familie- og forbrugerministeren af:

Per Clausen (EL):

»Hvordan vil ministeren forhindre, at EU-regler skaber fejlinformation til forbrugerne og undergraver muligheden for en korrekt mærkning af varer i danske butikker?«

Per Clausen (EL):

Også her bygger det mundtlige spørgsmål bl.a. på en del skriftlige spørgsmål og nogle ting, som jeg stadig væk synes står lidt uafklarede tilbage. Det er hele spørgsmålet om, hvordan vores fødevarer mærkes. Der har i den senere tid været i hvert fald to interessante debatter, vil jeg sige.

Den ene har været om spørgsmålet om nitrat og nitrit i økologiske fødevarer, hvilket i sig selv er et problem, men hvor det jo også har vist sig at være et problem, hvordan det skal mærkes, fordi man i de regler, der er i EU, klart siger, at mærkning foregår ved hjælp af de her E-numre. Og jeg ved godt, at man kan få lister over E-numrene, men alligevel tror jeg ikke, at det er alle, der går rundt med sådan nogle lister på sig altid.

Den anden nye diskussion, vi har fået, er om den såkaldte multivitaminjuice, hvilket selvfølgelig ikke lyder så slemt, men hvor jeg sådan set forstår reglerne på den måde, at der heller ikke er noget i vejen for, at man nu kan markedsføre ting, der hedder multivitaminvingummi. Og så synes jeg, vi måske er kommet ud i det lidt sjove.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er et meget bredt formuleret spørgsmål, spørgeren har stillet, og jeg forstår nu, efter at spørgeren har haft lejlighed til at uddybe sit skriftlige spørgsmål, hvad det måske er for nogle konkrete sager, spørgeren har tænkt på.

Jeg vil gerne sige, at helt generelt bygger EU's mærkningsdirektiv på et princip om, at fødevarer skal være korrekt mærkede, og at forbrugere ikke må vildledes, hverken på baggrund af mærkningen eller den markedsføring, der finder sted, af fødevarerne. Derfor er der grund til at slå fast, synes jeg, at Danmark har haft en stærk interesse i, at vi har fælles EU-regler på det her område, og at mærkningen af færdigpakkede kødvarer så også er et harmoniseret retsområde i EU, og at det er forbrugerbeskyttelsehensyn, der spiller den væsentlige rolle, når de regler bli-

ver udformet. Reglerne bevirker jo netop, at man så som forbruger kan træffe nogle informerede valg, når man køber ind. Det skal vi selvfølgelig løbende forbedre. Der er grund til at forbedre både god forbrugerinformation på EU-plan og i de danske butikker. Det er også sådan, at Fødevarestyrelsen derudover har mulighed for løbende at gennemføre informations- og oplysningskampagner inden for de forskellige områder.

Hvis vi tager nitrat- og nitritområdet, som spørgeren konkret henviser til, så er det sådan, at man via E-numre skal mærke med tilsætning af nitrat og/eller nitrit, så der er mærkning på det pågældende område.

Hvis vi tager multivitaminjuicesagen, så fører den ikke til, at man også kan begynde at tilføje vitaminer til vingummier. Det vil jeg i hvert fald modsætte mig meget at man skulle kunne og på den måde gøre usunde fødevarer til sunde fødevarer. Men der er netop en diskussion om berigelses- og anprisningsreglerne i EU i øjeblikket, hvor jeg arbejder særdeles kraftigt på, at vi får sikret, at der er nogle fornuftige ernæringsprofiler i de varer, som kan beriges.

Per Clausen (EL):

Først til det lidt mere generelle: Det er vel sådan, at når man har valgt at lave maksimumsregler, som det jo handler om vedrørende mærkning af fødevarer, så er det vel i grunden primært sket for at sikre fødevarerindustrien i de forskellige europæiske lande lige vilkår, når der transporteres varer hen over landegrænserne?

Kl. 14.05

For hvis det var forbrugerhensynet, der var det afgørende, kunne man godt i EU fastlægge nogle minimumsregler for, hvad der mindst skulle opfyldes, og så have en regel om, at derudover kunne de lande, der ønskede at gå videre, gøre det. Så kunne man også få afprøvet nogle andre mærkningsmetoder end dem, man bruger i EU – f.eks. om ikke det var en bedre idé at skrive mere præcist eller mere forståeligt, hvad der var i fødevarerne, i stedet for at bruge de her E-numre. Man kunne også eksperimentere med, hvilke konsekvenser det fik, hvis man havde en mere udførlig mærkning af, under hvilke produktionsforhold varerne blev produceret.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Man skal forstå hele grundtanken i det indre marked i EU for at forstå den problemstilling,

som hr. Per Clausen nu refererer til. Når vi har EU-regler på de her områder, så er det for at beskytte forbrugerne og ikke for noget som helst andet. EU er med til at sikre danske forbrugere fornuftige fødevarer også fra de andre EU-lande.

Så er der hele spørgsmålet om det indre marked: Det indre marked er jo også til af hensyn til forbrugerne. Det indre marked er til, fordi vi skal have konkurrence på tværs af landegrænserne i EU, og fordi forbrugerne har en stærk interesse i, at fødevarer og andre varer kan bevæge sig frit over landegrænserne, så vi får de bedst mulige varer herhjemme. Så skal vi selvfølgelig også have fælles regler for, hvordan de skal mærkes.

Jeg mener også, det er hensigtsmæssigt at bruge E-numrene, i stedet for at man altid skal skrive hele navnet på et produkt. Det ville i virkeligheden være meget kompliceret for forbrugerne at finde rundt på etiketterne, hvis man skulle skrive det fulde navn på alle produkter.

Per Clausen (EL):

Jeg synes bare, at det, der står tilbage – uden at vi skal tage nogen principiel, grundlæggende diskussion om det indre marked i al almindelighed – er, at når f.eks. et flertal i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i det danske Folketing beslutter, at der er en betegnelse for et produkt, som man ikke ønsker, fordi man ønsker at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse, end EU-reglerne tilsyneladende er i stand til at sikre, så er konsekvensen, at familie- og forbrugerministeren vender tilbage til udvalget og siger: Det er ærgerligt, det er kedeligt, det var muligvis en god idé, I har fået, men det kan ikke lade sig gøre, for det må vi ikke for EU.

Jeg ved godt, at der blandt de mere EU-bejstrede tilhængere af, at man ikke bruger multivitaminjuicebetegnelsen, foregår en diskussion med familie- og forbrugerministeren om, hvorvidt familie- og forbrugerministeren fortolker EU-reglerne rigtigt. Men tilbage står, at det, man som forbruger og politiker får at vide, er, at EU faktisk forhindrer, at man stopper den her betegnelse.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Hr. Per Clausen taler om EU, som om EU var noget, som ligger nede i Bruxelles. EU er også her i det danske Folketing, vi er en del af EU. Så når hr. Per Clausen taler om EU, er det også os, og

der er et flertal i det her Folketing, der har været med til at acceptere de regler, der gælder i EU. Vi er en del af den beslutningsproces, der fører til EU-reglerne, og derfor er der nogle EU-regler, som vi har været med til at acceptere i det danske Folketing, og det betyder, at vi så ikke bagefter kan vedtage noget, der strider imod det, vi lige har vedtaget.

Derfor er EU-reglerne dybt funderede også i det danske demokrati. Det er regler, vi er med på, vi er en del af dem. Så man kan ikke tale om EU som en modsætning; vi er en del af EU. Derfor er der ikke noget som helst mærkeligt i, at der kan være situationer, hvor vi gerne ville lave om på noget, men da vi har sagt, at det er regler, vi vedtager i fællesskab i EU, så må vi have de andre EU-lande – eller i hvert fald et flertal af dem – til at være med på at lave dem om, før vi kan få det, som vi vil have det. Det er kun naturligt og demokratisk. Vi ville jo også være utilfredse med det, hvis Tyskland f.eks. bare besluttede, at det nu laver om på noget, som vi har besluttet os for nede i EU, for Tysklands vedkommende.

Per Clausen (EL):

Jeg vil da sige, hvis man i Tyskland fik den idé, at man ville lave nogle bedre mærkninger af fødevarer end dem, EU tillader, så ville jeg ønske tyskerne tillykke med det.

Jeg er da enig med forbrugerministeren i, at det er rigtigt, at det er et flertal i Folketinget, der har bragt os i den situation, at umiddelbare forbedringer af fødevarer sikkerheden og mærkningen af fødevarer i Danmark, som der kan blive flertal for i Folketinget, ikke kan igangsættes, fordi forudsætningen for, at de kan igangsættes, er, at EU også vedtager de her forandringer.

Hvad der så er værre, synes jeg, er, at der også sker det i de her år – og den fødevarerlov, som vi netop er i færd med at behandle i Folketinget, handler om det samme – at vi ser, at det danske råderum indskrænkes. Det er den her sag om multivitaminjuicen jo et udtryk for. Derfor synes jeg, at uanset at jeg mener, at forbrugerministeren har ret i, at et stort flertal i Folketinget deler ansvaret med ham i den her sag for, at vi er kommet ud i den her misere, så ændrer det ingenting ved, at EU faktisk skader forbrugernes interesser på det her område.

Kl. 14.10

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan oplyse hr. Per Clausen om, at jeg faktisk arbejder ganske intenst i øjeblikket på, at vi i forbindelse med ændring af regler om anprisning og berigelse får danske synspunkter klart frem i de endelige vedtagelser, fordi det er et regelsæt, der er under forandring i øjeblikket i EU, og derfor er vi altså i øjeblikket en del af en proces, der går ud på at få forbedret reglerne yderligere.

Det er jo allerede i dag sådan, at man ikke må skrive noget, der er vildledende. I den konkrete sag har det altså været et spørgsmål om, hvorvidt en juice, som er tilført forskellige vitaminer, altså en multivitaminjuice, også må kalde sig en multivitaminjuice, og der kan man retligt set ikke sige, at det ikke er en multivitaminjuice, og at det skulle være vildledende at kalde det en multivitaminjuice, når der rent faktisk er flere forskellige vitaminer, der er blevet tilført den pågældende juice. Så enkel er den sag såmænd, og det synes jeg trods alt ikke er så farligt.

Det, der kunne være farligt, er, hvis man begiver sig ind i en situation, hvor man beriger varer, som vi opfatter som usunde – og som er usunde – på en sådan måde, at nogle ville påstå, at de er sunde, altså f.eks. vingummier, som hr. Per Clausen meget fornuftigt nævnte som et godt eksempel. Hvis man havde mulighed for at berige vingummier med vitaminer, så man pludselig som producent kunne få lov til at gå rundt og påstå, at det skulle være sundt at spise vingummi, så ville jeg synes, det var helt forkert. Derfor er det rent faktisk også lige præcis det, jeg arbejder for i EU i øjeblikket, nemlig at vi får vedtaget EU-regler, der meget klart slår fast, at hvis en vare har en forkert eller en usund ernæringsprofil, så kan man ikke berige det med vitaminer og kalde det f.eks. multivitaminvingummi. Det ville jeg synes var meget forkert.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1071

8) Til udenrigsministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om regeringens holdning til forbedringer af faglige rettigheder og de ansattes arbejdsforhold/arbejdsmiljø i de lande i Sydøstasien, hvor en række danske virksomheder har etableret sig i de senere år, og hvilke konkrete initiativer har regerin-

gen taget for at understøtte forbedringer på de nævnte områder?»

Første næstformand (Svend Auken):

Som tidligere meddelt udsættes dette spørgsmål efter aftale med spørgeren til en senere spørgetid.

Spm. nr. S 1046

9) Til skatteministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

»Idet ministeren tidligere har udtalt, at der er nedsat et udvalg, der skal se på CO₂-afgiftsloven, og som skal komme med et udspil senest i 2007, hvordan er mulighederne i den forbindelse så for, at der sker en ændring af listen af virksomheder, der står på proceslisten?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til sagen om Fibertex.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg går ud fra, at ministeren er meget enig i, hvad denne her sag drejer sig om. Den drejer sig om Fibertex i Aalborg; der har problemer konkurrencemæssigt på grund af, at de ikke kan blive optaget på tung proces-listen. I den forbindelse har ministeren tidligere udtalt, at der er nedsat et udvalg, der skal se på CO₂-afgiftsloven, og at de skulle komme med et udspil senest i 2007.

Så ville jeg godt høre, om der i den forbindelse sker en ændring af proceslisten for tung proces.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst en præcisering, som har givet anledning til lidt forvirring.

Det bilag til CO₂-afgiftsloven, der populært kaldes proceslisten, nævner ikke virksomheder. Så det er ikke sådan, at en virksomhed som Fibertex, for nu at tage det konkrete eksempel, ville kunne komme på proceslisten, men at energintensiv produktionsprocesser kan komme på. Det er der, hvor man så kan få en tilbagebetaling af 72 pct. af CO₂-afgiften.

Jeg må først sige, at CO₂-afgiften, sådan som den er udformet nu med bl.a. en procesliste, slet ikke er Venstres idé, og når man kigger tilbage og ser, hvem der stemte for i sin tid, så tror jeg

heller ikke, at hr. Bent Bøgsteds parti er at finde blandt de partier, der har stemt for, at det blev indført.

CO₂-afgiften giver anledning til afgrænsningsproblemer mellem nogle forskellige CO₂-afgiftsniveauer, og på grund af de store forskelle i afgiftssatserne har det stor økonomiske betydning for virksomhederne, om energiforbruget kan karakteriseres som rumvarme, let proces eller tung proces. Fibertexsagen er et eksempel på et af de her afgrænsningsproblemer, og hvilken betydning det vil have.

Man kan videre sige, at CO₂-kvote-systemet blev indført her den 1. januar 2005. Kvotesystemet dækker ca. 50 pct. af udledningerne, og det betyder, at reguleringer af CO₂ fremover for en stor dels vedkommende vil ske gennem CO₂-kvoter, og dermed mister CO₂-afgiften sin miljøbegrundelse. Samtidig opstår der et dobbeltreguleringsproblem i dele af samfundsøkonomien. Endelig er den samlede belastning af erhvervenes elektricitetsforbrug meget højt, da der ud over CO₂-afgiften også er den såkaldte PSO-ydelse.

Alt det er baggrunden for, at jeg får nedsat en arbejdsgruppe, der skal analysere mulighederne for at forenkle og modernisere CO₂-afgiften i lyset af indførelsen af bl.a. CO₂-kvote-systemet, men også grænsedragingsproblemet vedrørende proceslisten er blandt de problemer, som arbejdsgruppen skal undersøge. Hr. Bent Bøgsted peger dermed netop på et af de områder, som var en væsentlig anledning til nedsættelsen af arbejdsgruppen.

Kl. 14.15

Bent Bøgsted (DF):

Tak til ministeren for svaret, men det giver jo ikke rigtig noget svar på, hvad der sker fremover. Sker der en decideret ændring af CO₂-afgiftsloven, som ministeren har sagt der skal nedsættes et udvalg til at se på? Sker der en ændring, der tilgodeser de danske virksomheder, således at de bliver konkurrencedygtige i forhold til de udenlandske virksomheder i Europa?

I dag er det jo sådan, at de danske virksomheder har højere afgifter end deres konkurrenter i Europa, og det er årsagen til, at virksomhederne flytter arbejdspladserne ud. Er det så ikke rimeligt, at vi siger, at vi skal have ligestillet de danske virksomheder med de europæiske, så der ikke er et misforhold med hensyn til konkurrenceforholdene, så vi ikke mister virksomheder, så vi ikke mister arbejdspladser i Danmark?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Spørgsmålet om udflytning af arbejdspladser kommer vi tilbage til i det næste spørgsmål, så jeg vil prøve at koncentrere mig om det oprindelige spørgsmål fra hr. Bent Bøgsted, nemlig om jeg kan stå her og garantere, at der kommer ændringer i proceslisten.

Nu er det jo svært, når man har nedsat en arbejdsgruppe til at kulegrave noget, at foruddisponere, hvad resultatet bliver, 2 år inden de skal være færdige. Derfor kan jeg ikke love hverken hr. Bent Bøgsted eller andre, at resultatet af arbejdsgruppens arbejde bliver en ændring af proceslisten, at det lige præcis er det, de kommer frem til. Men proceslisten er et af de problemområder i CO₂-afgiftslovene, som jeg netop har bedt dem om at kigge på, for jeg deler hr. Bent Bøgsteds opfattelse af, at proceslisten er meget kompliceret og kan give nogle svært forståelige situationer.

Bent Bøgsted (DF):

Det siger jo ikke ret meget, for det, man skal holde øje med, er jo de her 2 år, som der så vil gå, før der eventuelt kan ske en revision af CO₂-afgiftsloven. Det er de 2 år, som mange danske virksomheder skal bruge til at øge beskæftigelsen, som ministeren også selv gerne ser at de danske virksomheder gør.

Hvis de har nogle forudsætninger, der gør, at de siger, at de ikke kan øge beskæftigelsen herhjemme, ikke kan konkurrere på grund af de afgifter, der er i Danmark, er det så ikke rimeligt at sige, at så må vi tage hurtigere fat på det og så ligestille de danske virksomheder med de europæiske, så vi kan beholde de arbejdspladser herhjemme, så vi kan sikre, at de danske virksomheder har fair konkurrenceforhold i forhold til de europæiske?

Det er det, vi efterlyser her, det er det, vi mangler. Hvis bare virksomhederne kunne få en, jeg vil ikke sige garanti, men noget i den retning, om, at der sker noget, så har vi en anden situation.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Der har været ministre under den tidligere regering, der mente, at de hurtigt kunne finde en løsning på denne her problemstilling, men som måtte erkende, at det var sværere end som så. Jeg tror faktisk, at den tidligere statsminister i Ikastområdet kom til at stille en hurtig ændring af CO₂-afgifterne i udsigt, men måtte erkende, at

det ikke var muligt at gennemføre nogen hurtig ændring.

Derfor har det været nødvendigt at nedsætte et udvalg, der kommer til at arbejde i længere tid, end både hr. Bent Bøgsted og jeg ville ønske var nødvendigt. Men hvis vi skal gennemføre en kulegravning af det her system, der kan føre frem til en fornuftig løsning, som lever op til både at styrke erhvervslivets konkurrenceevne og tage de miljøsyn, der måtte være, så er det – desværre – nødvendigt at tage sig lidt god tid.

Så peger hr. Bent Bøgsted på, hvad vi så gør for at sikre, at der bliver bevaret arbejdspladser i Danmark.

Vi tager en lang række initiativer, bl.a. med at sænke selskabsskatten, bl.a. med at sikre, at også andre virksomheder i andre lande tager fat på at få gennemført nogle energifgifter, der giver et lige spilleområde for danske virksomheder og dermed en bedre konkurrenceevne.

Bjarne Laustsen (S):

Skulle jeg forstå skatteministerens svar til hr. Bent Bøgsted sådan, at Venstre nu i 4 år har sidet og administreret en lov, der inderligt er imod, og at svaret i dag er, at det vil man først kigge på i 2007? Er man slet ikke derhenne, hvor man har konstateret nogle uhensigtsmæssigheder og er parat til at give et tilsagn om, at man vil se på det, og i givet fald, i hvilken retning sådan nogle ændringer skal foregå?

Det synes jeg er lidt underligt, for regeringen har jo et flertal sammen med bl.a. Dansk Folkeparti, og så kunne man vel have lagt et eller andet frem. Det er jo ikke sikkert, at den tidligere regering havde samme manøremuligheder parlamentarisk.

Kl. 14.20

Men jeg vil meget gerne have at vide, om man administrerer en lov, som man er inderligt imod, og om man bare har ladet stå til i 4 år indtil videre.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Laustsen, at vi i Venstre var inderligt imod, at den socialdemokratisk ledede regering indførte en CO₂-afgift, og at vi er inderligt imod, at den blev så kompliceret som det, den socialdemokratisk ledede regering lagde op til.

Jeg glæder mig da over, at hr. Bjarne Laustsen nu har erkendt, at hvis han skal se forbedringer for dansk erhvervsliv, er han nødt til at hælde sit

hoved mod regeringen og Dansk Folkeparti, for det er åbenbart det felt, hr. Bjarne Laustsen mener at forbedringer for erhvervslivet kommer i.

Jeg må sige, at en af mine første handlinger som skatteminister netop var at få nedsat denne arbejdsgruppe, der skulle se på, hvordan vi kan få lavet et bedre regelsæt på CO₂-afgiftsområdet, for jeg mener, det er et alvorligt problem.

Man er også på et tidspunkt nødt til at kigge på hele energiafgiftssystemet, idet den såkaldte PSO-afgift jo er dobbelt så høj som CO₂-afgiften – som jeg nævnte tidligere – og dermed dobbelt så belastende for dansk erhvervsliv. Men det er der endnu ikke nogen der er begyndt at kigge på.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har selvfølgelig en fornemmelse af, hvor skatteministeren vil hen. Nu har ministeren jo i et medie fortalt, at der er en helt anden årsag til, at han ikke kan ændre på den her procesliste, men det er jo et spørgsmål, vi vender tilbage til.

Men jeg kan forstå, at det, det handler om, er, at ministeren ikke engang i indeværende periode vil gå ind og se på, om der er sket noget, siden nogle af de her virksomheder er blevet optaget på proceslisten, og om der er andre, der skulle på den. Det er dog besynderligt, hvis man har et lovgrundlag, som går ud på, at vi herinde i Folketinget skal sørge for at behandle alle ens og ikke diskriminere.

Hvis der er en virksomhed, der mener, at de hører til på listen, må de da kunne få et svar på, om de hører til på listen. Og hvis der er nogle, der er kommet på fejlagtigt, eller fordi der er sket en udvikling teknologisk, forbrugsmæssigt eller noget andet, må de da pilles af listen.

Det synes jeg ville være rimeligt i forhold til den eksisterende lovgivning. Det mener jeg bestemt den eksisterende lovgivning giver mulighed for.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Så må jeg bede hr. Bjarne Laustsen om at læse loven bedre. For det, hr. Bjarne Laustsen sagde, var, at hvis man teknologisk udviklede sig, så skulle man tages af listen igen. Tværtimod er lovgivningen sådan, at hvis man først er kommet på, så skal det ikke være en ulempe, hvis man teknologisk udvikler sig og dermed bliver mindre energiforbrugende. Så virkeligheden er stik modsat af den, hr. Laustsen fortæller.

Det, der er væsentligt at sige her, er, at der er gennemført løbende ændringer af CO₂-afgifts-

området. Men den konkrete virksomhed, Fibertext, som er anledning til spørgsmålene her, har fået gennemgået sin sag gentagne gange, fået vurderet processer ud fra præcis det samme grundlag som andre virksomheder, og den melding, der er gået tilbage, har været, at ifølge de gældende regler har Fibertext ikke mulighed for at komme på proceslisten, uden at vi skal udvide proceslisten så meget, at en stribe andre virksomheder i samme situation også ville skulle på proceslisten.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg går ud fra, at det er næste spørgsmål, vi er i gang med.

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, der er et sidste spørgsmål under det her spørgsmål. Men vi kan godt slutte det.

Bent Bøgsted (DF):

O.k.

Første næstformand (Svend Auken):

Så slutter vi spørgsmålet her og går over til næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1047

10) Til skatteministeren af:

Bent Bøgsted (DF):

»Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at de store forskelle i energifgifterne i Europa koster danske arbejdspladser, da de store forskelle på energibetaling, som det er nu, er årsag til ulige konkurrence for de danske virksomheder, hvilket betyder udflytning af danske arbejdspladser til Østeuropa?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til sagen om Fibertext.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal først beklage over for formanden, at jeg måske ikke er så meget inde i, hvordan det hele foregår, men jeg går ud fra, at formanden bærer over med mig.

Dette spørgsmål drejer sig om det her med, hvad ministeren vil gøre for at forhindre udflyt-

ning af arbejdspladser. I den forbindelse var jeg egentlig glad for, at ministeren nævnte PSO, for det kommer vi nemlig ind på nu.

Det er det der med, hvorfor der ikke er nogen, der har taget fat i det. For PSO'en er jo en særskat, vil jeg sige, som egentlig kun danske virksomheder har. De fleste andre lande har ikke noget, der kommer i nærheden af det med PSO-afgifter, og det vil sige, at det er en specielt dansk afgift. Det er også noget, der belaster virksomhederne meget, så hvis man ikke kan ændre på CO₂-afgiften for at forhindre, at virksomheder flytter ud, kan man så ændre på PSO-afgiften?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Som jeg nævnte tidligere, kan jeg fortælle hr. Bent Bøgsted og andre, at regeringen faktisk har gjort en stor indsats for at få udlignet konkurrenceforskellene i Europa. Da Danmark havde formandskabet i EU, fik vi gennemført energibeskatningsdirektivet, og det betyder, at alle EU-lande skal indføre energiafgifter på alle energiprodukter, og dermed, da de problemer, der er med energi, jo er grænseoverskridende problemer, får vi nu mulighed for en grænseoverskridende indsats og dermed også for en bedre konkurrencemæssig ligestilling.

Kl. 14.25

Det er en høj belastning, der er af danske virksomheder, når vi taler om energiforbruget, især når vi taler om elforbruget. Der er det sådan, at hvis man tager PSO-afgiften, så belaster den danske virksomheders elforbrug med ca. 2,5 mia. kr., hvorimod CO₂-afgiften for virksomhederne er på ca. 1,4 mia. kr. PSO-ydelsen er altså ikke helt dobbelt så høj, men cirka dobbelt så høj som CO₂-afgiften.

Jeg må sige, at jeg ikke er særlig meget ekspert i, hvad selve PSO-ydelsen har af virkninger, og udviklingen heraf. Det, jeg må sige, er, at vi har nedsat den her arbejdsgruppe for at få set på netop CO₂.

Samtidig med det er vi nu i gang med at sænke selskabsskatten, sådan at danske virksomheder bliver konkurrencemæssigt bedre stillet i forhold til udenlandske virksomheder. Vi forsøger generelt at forbedre rammebetingelserne, og når vi snakker om, hvorvidt danske virksomheder er konkurrencedygtige, så er der grund til en gang imellem at minde hinanden om, at det ansete engelske tidsskrift *The Economist* rent faktisk har udpeget Danmark som det bedste sted i verden at drive virksomhed i de kommende 5 år

netop på grund af de rammebetingelser, som regeringen har gennemført, og langt de fleste af dem heldigvis i samarbejde med Dansk Folkeparti.

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg synes også, at det er et held, at vi kan samarbejde om det, og derfor håber jeg da også, at skatteministeren er klar til at samarbejde med Dansk Folkeparti om at få ændret nogle af de her regler – om det så skal være CO₂ eller PSO, ved jeg ikke – for at det kan hjælpe de virksomheder, der er trængte i Danmark og i den forbindelse flytter arbejdspladser ud af landet. Det er så det, jeg er klar til at vi skal se på.

Men når man tager dette i betragtning, er det mærkværdigt for mig at se en passivitet fra regeringens side; om det kun er skatteministeren, eller det er andre, der er årsag til det i regeringen, skal jeg selvfølgelig ikke kunne sige noget om. Jeg er overbevist om, at skatteministeren prøver på at gøre en stor indsats.

Men man må jo kunne finde en løsning, måske en midlertidig løsning, indtil det udvalg er færdig med at se på det. Der vil jeg godt høre skatteministeren, om der er mulighed for at finde sådan en midlertidig løsning for en trængt virksomhed, der ikke kan konkurrere på lige vilkår.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst om PSO: Da jeg sad hjemme og forberedte mig på spørgsmålene her, fik jeg tilfældigvis samtidig hermed min elregning, og da jeg løb den igennem for at se, hvilke afgifter der egentlig render på sådan en almindelig dansk elforbrug, måtte jeg jo blankt erkende, at der var flere af punkterne, jeg ikke vidste hvad gik til. Derfor er der måske grundlag for at kigge nærmere på det. Men jeg må sige, at det ikke er noget, jeg som skatteminister har som ressort ud over netop CO₂-området.

Når hr. Bent Bøgsted så spørger til det med en midlertidig løsning, vil jeg sige, at der er to elementer i det. Det ene er, at en midlertidig løsning vil skulle accepteres i forhold til EU's statsstøtteregler, og det er jo sådan, at vi fra dansk side er modstandere af, at andre lande giver særlige statsstøtteordninger til deres virksomheder, og derfor er vi også selv underlagt, at vi ikke giver statsstøtteordninger til vores virksomheder.

Det andet er, at hvis Fibertex skal løftes ud af problemstillingen her, så er der en lang række

andre virksomheder, der har tilsvarende vilkår og dermed en tilsvarende forventning, og det vil koste i nærheden af 300-400 mio. kr.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er da glad for, at ministeren kommer med et tal og siger, at det vil koste op mod 300-400 mio. kr. Så håber jeg da, at skatteministeren vil prøve på at gøre op, hvad det så vil koste den danske stat, hvis en virksomhed som Fibertex flytter produktionen til Tjekkiet.

Med de udvidelser, de har planer om, er det noget med 400 medarbejdere. Så kan skatteministeren jo prøve at regne på, hvad det koster i manglende skatteindtægter fra de medarbejdere, der er derude, og fra virksomheden som sådan. Så kan man begynde at snakke om, hvorvidt de 300-400 mio. kr. ikke er tjent ind igen, hvis man får virksomheder til at udvide produktionen i Danmark frem for at flytte?

Kl. 14.30

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er klart, at vi altid skal sikre, at vi har så gode rammebetingelser som muligt i Danmark for at sikre, at en virksomhed ikke flytter ud. Men vi kan nok ikke afvise, at virksomheder er flyttet ud, vi kan heller ikke afvise, at de faktisk vil flytte ud, for der kan være nogle produktionsfaciliteter og andet, der gør, at vi ikke i Danmark kan konkurrere om den type arbejdspladser. Men vi forsøger fra regeringens side at lave et så godt sæt vilkår som overhovedet muligt.

På spørgsmålet om, hvorvidt man kan lave et sådant regnestykke, tror jeg, det er meget, meget svært at vurdere, om det så lige præcis skulle være CO₂-afgiften eller det skulle være andre afgiftsformer, man i givet fald ville gå ind og ændre på. Jeg tror også, at det ville være svært at kunne sikre, at vi ville få alle skatteindtægter tilbage i tilfælde af, at vi ændrede på CO₂-afgiften.

Derfor er det, hr. Bent Bøgsted spørger om, et regnestykke, som jeg ikke har resultatet af nu, men som jeg også vil tvivle på ville give hr. Bent Bøgsted det, som hr. Bent Bøgsted efterlyser.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes også, der er god grund til at slå fast her i dag, at Fibertex er en virksomhed, der ikke konkurrerer med nogen anden dansk virksomhed; den konkurrerer med europæiske virksomheder og med virksomheder på verdensplan. Når ministeren kommer ind på, at der er et fornuftigt erhvervsklima i Danmark, synes jeg, det

er rigtigt på en række punkter, og mit svar til Fibertex har jo så været, at de selvfølgelig moralsk skal overveje, om de kan beholde arbejdspladserne i Danmark, også fordi vi har gode uddannelsesmuligheder og beskæftigelsesmuligheder og for at give folk omskoling.

Det her handler jo ikke så meget om at flytte arbejdspladser ud, men om, at Fibertex inden for kort tid skal træffe beslutning om at bygge en ny virksomhed til 250 mio. kr. og måske dermed skaffe ekstra 50 arbejdspladser. Det er jo det valg, vi står foran nu her. Og det er derfor, det er interessant.

Derfor vil jeg gerne vide, hvilke afgifter i hele den buket, der ligger her, som vi selv kan bestemme indenlands, og om der er andre EU-ting, som vi ikke bare umiddelbart kan ændre på. Det, der jo er interessant, er, om man kan sige: Jamen er der en vilje, så er der også en vej, og vi skal sørge for at behandle alle virksomheder ens i Danmark. Så hvad er det for nogle ting, vi selv kan beslutte noget om?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Udgangspunktet er, at langt de fleste afgifter jo er nogle, vi fra dansk side selv beslutter. Der kan være visse afgifter, hvor man fra EU's side har besluttet, at der er et minimums- eller maksimumsbeløb eller -procentsats. Men hvis man kigger på, hvad problemstillingen er omkring CO₂-afgiften, så er det jo, vi har sagt, at nogle virksomheder har én afgift, og andre virksomheder har en anden afgift, og nogle tredje har en tredje og meget lavere afgift, og derfor er alle interesseret i at komme over i den kategori med den meget lave afgift.

Den forskel i afgiftssatser og den forskelsbehandling, det så giver, gør, at vi ryger ind og berører EU's statsstøtteregler og dermed, at de eventuelle ændringer, der gennemføres, skal gennemføres på et niveau og efter en metode, som også berører de regelsæt, vi har omkring EU's statsstøtteregler.

Må jeg bare minde om, at det er til gavn for Danmark, at der er statsstøtteregler, fordi det forhindrer, at andre lande underbygger deres virksomheder med statsstøtte, og at det derved bliver en konkurrence på statskasser i stedet for en konkurrence på dygtighed blandt virksomheder.

Bjarne Laustsen (S):

Når der er en virksomhed, der jo nu igennem et stykke tid har forsøgt at komme på den her pro-

cesliste, og der er altså åbenbart uenighed om, hvilke krav og kriterier der skal opfyldes, kunne ministeren så fortælle her i dag, hvad det er for nogle kriterier, som Fibertex skal opfylde for at komme på den procesliste? Og kan ministeren ikke medgive, at det er meget svært at afgøre sådan nogle spørgsmål her, fordi det er den eneste virksomhed i Danmark, der har den her spånproduktionsproduktion af ikkevævede tekstiler? Der findes ikke andre her i Danmark. Dem, man kan sammenligne med, er nogle, der findes i udlandet. Derfor synes jeg selv, det må være en svær opgave.

De spørgsmål, der er omkring proceslisten, er altså, om det er noget, vi selv beslutter – hvis ministeren mener det. Men hvad skal der egentlig præcis til, for at Fibertex kan komme på den procesliste?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er jo svært at nå inden for taletiden, men jeg skal prøve.

Produktionsprocessen skal være energiintensiv, hvilket defineres som, når en CO₂-afgift på 50 kr. pr. ton belaster virksomheden med mere end 3 pct. af værditilvæksten og med mere end 1 pct. af produktionens værdi. Optagelse på proceslisten må ikke resultere i, at afgiftsbelastningen bliver lavere end en indenlandsk konkurrents, der producerer mindre energi pr. produceret enhed. Virksomhedens optagelse på proceslisten må efter medregning af de tilbageføringer, som omlægningerne medførte, ikke resultere i, at virksomheden bliver nettovinder, altså får tilbageført mere, end der betales i afgift, og endelig skal processens flytbarhed, sikring af indenlandske konkurrenters vilkår og administrative overvejelser også inddrages.

Kl. 14.35

Det, der har været kernen i spørgsmålet omkring Fibertex, har været, at de ikke med den produktion, de har, lever op til det såkaldte 3-procents-krav om, at 3 pct. af værditilvæksten skulle være opfyldt i den proces, de har. Det er de ikke, og derfor har Fibertex ikke haft mulighed for at komme på listen, sådan som det er blevet mig fortalt.

Bent Bøgsted (DF):

Vil det, skatteministeren er inde på, og som jeg kan se også kommer i det næste spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen, de betingelser, ministeren remser op, og som skal opfyldes, medføre, at der ingen virksomheder er, der kan blive optaget på

listen, medmindre de opfylder alle de betingelser, som ministeren har nævnt?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er de betingelser, der ligger for de kriterier, der ligger bag proceslisten. Og det er det, man har brugt som rettesnor og vurdering, hver gang man har skulle undersøge, hvordan det er med den her virksomhed. Og det er jo ikke bare virksomheden, det er simpelt hen brudt ned i enkeltprocesser sådan, at hvis man forestiller sig, at der i en hel produktionslinje måske er en enkelt proces undervejs, der for alvor er så energikrævende, at den kunne komme med, ja, så ville det også være muligt. Og derfor har man gennemgået de her kriterier for hver ansøgning, der har været, og vurderet, om processen kunne komme med ind, altså lige præcis det her snævre område.

Det har vi også gjort, meget nøje endda, med Fibertex, men må på baggrund af de tal, der bliver lagt frem, konkluderet, at Fibertex ikke opfylder kriterierne for at være med på proceslisten, sådan som den ligger i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1102

11) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Findes der i dag virksomheder, hvis processer er på proceslisten, og som ikke i højere grad end Fibertex opfylder kriterierne for at være på listen?«

Bjarne Laustsen (S):

Det, det handler om, er selvfølgelig, om man behandler virksomhederne ens, og det er der noget der tyder på at man ikke gør, at der i forhold til virksomheder, der er kommet på proceslisten, er sket en udvikling. Og hvis virksomhederne i dag, i forhold til dengang de blev optaget, ikke opfylder betingelserne, ja, så ønsker ministeren ikke at tage dem af. Hvis der til gengæld er andre virksomheder, der mindst opfylder de samme kriterier som de virksomheder, der allerede er på listen, så kan de ikke komme på den.

Det synes man jo er underligt i forbindelse med, at vi ønsker lige konkurrencevilkår og lige og fair behandling af virksomhederne. Hvis der i givet fald er et problem, hvor kan det så afgøres, hvem der egentlig har ret?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Ja, allerførst kan vi jo takke hr. Bjarne Laustsen og hans socialdemokratiske partifæller for, at vi i dag har et meget indviklet CO₂-afgiftssystem. Det var under den tidligere socialdemokratiske ledede regering, det blev indført mod den nuværende regerings og forløberen for Dansk Folkepartis stemmer, og blandt det proceslisten. Den betyder, at energiintensive konkurrenceudsatte virksomheder betaler en særlig lav CO₂-afgift. Proceslisten er blevet til gennem en vurdering af processernes energiintensitet og konkurrenceforhold i den pågældende branche.

Konkurrenceforholdene i branchen kunne betyde, at en proces blev trukket ind på listen uden helt at opfylde kriterierne. Processen fik da en begrænset lempelse. Det synes jeg rent retssikkerhedsmæssigt er et problem. Men det er ikke desto mindre det, den tidligere regering lagde frem og lovfæstede.

Når hr. Bjarne Laustsen i dag siger, at så ønsker ministeren ikke at tage noget af, så er det et spørgsmål om, hvad der er mulighed for at tage af. For det blev også slået fast og gennemført af den daværende socialdemokratiske skatteminister, at når en proces først var på listen, så blev den der i en årrække, uanset om energiintensiteten faldt, og det var af hensyn til at bevare et incitament til at gennemføre energibesparelser.

Alternativet ville jo være, at hvis man så lige tippede over og brugte mindre energi end det, der skulle til for at komme på listen, så ville man pludselig opleve, at man fik en højere afgift og dermed kom til at betale mere, end hvis man brugte den gamle energimængde. Derfor har man bevaret retten til at blive på listen, også selv om man har gennemført teknologiske udviklinger, der gør, at man ikke i dag ville være berettiget til at komme på listen.

Alternativet ville jo være, at man fuldstændig fjernede muligheden for at tilskynde virksomheder til at gennemføre energiforbedringer. Jeg har sagt, at det her spørgsmål også skal tages op i det udvalgsarbejde, der nu er i gang med at kulegrave hele området, og som er det første gennemgribende udvalgsarbejde på det område, siden loven blev vedtaget.

Kl. 14.40

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes, ministeren taler meget udenom og ikke er særlig konkret. Det kan også være, at det er svært at være det. Men ministeren siger, at han er inderlig imod den lovgivning, at han sy-

nes, den er dybt problematisk i forhold til det spørgsmål, om man ligestiller alle virksomheder.

Det er jo klart, at der er nogle virksomheder, som synes, de skulle være på en liste og have en lavere skat eller noget andet. Selvfølgelig skal virksomhederne betale skat, ingen tvivl om det. Men når man rejser en kritik af, at man hører til det ene eller andet sted i systemet – lige så vel som hvis en ganske almindelig skatteborger ønsker at få behandlet sin skat, og vedkommende så kan gå til kommunen – hvor går man så hen i den her forbindelse? Hvor diskuterer man det her? Det er jo meget tekniske ting, både produktionsvilkår og ydre forhold osv., der spiller ind her. Hvor går man hen med sådan en sag for at få fundet ud af, om det er virksomheden, der har ret, eller det er ministeren, der har ret?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Der følger man de ganske almindelige spilleregler. Man kan i første omgang gå til sin lokale Told og Skat-afdeling, hvor man kan få en vurdering af det her. Vi har i denne regerings tid indført mulighed for at få det, der hedder et bindende svar. Det vil sige, at man på forhånd kan få at vide, hvorledes man skattemæssigt vil blive vurderet.

Det, Fibertex har gjort, er, at de har henvendt sig direkte til Skatteministeriet, der så har gennemgået de oplysninger, der er kommet fra Fibertex, og er kommet til den konklusion, at der ikke er mulighed for at sætte Fibertexprocesserne på proceslisten.

Hvis man er uenig i den fortolkning, der er, enten det er fra den lokale Told og Skat-afdeling eller i det her tilfælde fra Skatteministeriets side, så skal man følge de ganske almindelige klagevejledninger, der er, og dermed påklage en sådan sag i det her tilfælde til Landskatteretten. Og i givet fald man ikke får medhold, ligger klagemulighederne videre i det almindelige domstolssystem. Det er den klagemulighed, der er for alle, også i den her sag.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg håber, ministeren kan forstå virksomheder, der har lyttet meget til den nuværende regering og dens medlemmer, da de var i opposition og har sagt noget omkring de her ting. Når de virksomheder så ser de samme folk indtage regeringsbænkene, forventer de jo, at der handles i overensstemmelse med, hvad der blev sagt.

Det er jo meget fint med klagemuligheder, jeg tror også, at Fibertex har bedt om aktindsigt, men det skal jeg lade være usagt i den her sammenhæng. Men det er jo klart for, at virksomheden selv kan foretage en vurdering og en sammenstilling af, om de opfylder betingelserne sammenholdt med de virksomheder, der allerede er på proceslisten. Det synes jeg egentlig er rimeligt nok at de gør. Men alt imens vi taler her, sker der det, at virksomhederne overvejer udflytning eller i værste fald ikke vælger at etablere en ny virksomhed, og det synes jeg er synd og skam.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er fuldstændig enig i, at det ville være en skam, hvis ikke gode danske arbejdspladser forbliver gode danske arbejdspladser, og hvis ikke danske virksomheder udvider deres produktion i Danmark.

Jeg synes jo, det er glædeligt, at det rent faktisk har vist sig i løbet af de seneste måneder, at en lang række virksomheder har udvidet deres produktion, har ansat flere folk, og at arbejdsløsheden i Danmark heldigvis er faldende. Det er også glædeligt, at regeringen ikke bare har taget, men fortsat tager initiativer til at forbedre rammevilkårene for virksomhederne med bl.a. en sænkning af selskabsskatten.

Det, som er problemstillingen her, er, at regelsættet er så kompliceret, at de hidtidige forsøg på at lave ændringer er strandet. Derfor er det nødvendigt at nytænke, ikke gennem lappeløsninger og små hovsaløsninger, men gennem en hel gennearbejdet nytænkning på området forsøge at komme frem til et nyt system. Det er derfor, jeg har taget initiativet til den arbejdsgruppe, som skal sidde og gennearbejde det her område, for vi trænger til et nyt regelsæt i stedet for det, som den tidligere regering indførte i 1994.

Bent Bøgsted (DF):

Nu har ministeren været inde på en hel del om andre virksomheder, der er optaget på proceslisten. Jeg håber, ministeren er i besiddelse af de samme papirer, som jeg er. Nu vil jeg ikke nævne navne på andre firmaer, men der er optaget firmaer ved seneste ændring af CO₂-afgiftssloven den 16. juni 2003. Der er optaget et firma – lov nr. 462 af 9. juni 2004 vedrørende tømmerk – på proceslisten, der ikke opfylder alle de kriterier for energiintensitet, som bl.a. forlanges af Fibertex.

KI. 14.45

Hvordan kan det være, at et firma, der kun opfylder ét af kriterierne, kan blive optaget, mens Fibertex, der stort set opfylder de fleste af dem, ikke kan blive optaget? Jeg synes, der er noget, der ikke hænger sammen, og jeg håber, ministeren er i besiddelse af de papirer, ellers kan vi lave en kopi til ministeren af de papirer, jeg har her.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil ikke afvise, at jeg har papirerne, men jeg ved ikke præcis, hvilke papirer hr. Bent Bøgsted hentyder til, så jeg modtager naturligvis gerne en kopi af dem.

Det er sådan, at man løbende har lavet forskellige revideringer eller tilføjelser til proceslisten, men når vi snakker konkret om virksomheden Fibertex, som ligger ikke bare hr. Bent Bøgsted, men også mig meget på sinde, så er det et spørgsmål om, at vi, hvis vi udvider proceslisten til også at omfatte virksomheden Fibertex, laver en sådan udvidelse, at andre virksomheder i tilsvarende situation vil have et lige så berettiget krav på også at være omfattet af listen, og så flytter vi grænsen, sådan at det vil betyde et provenumæssigt tab på 300-400 mio. kr. i CO₂-afgift. Jeg må sige, at de penge råder jeg ikke over, og derfor kan jeg ikke støtte, at vi på nuværende tidspunkt laver en ændring af proceslisten, som kan få Fibertex med.

Bent Bøgsted (DF):

Det drejer sig om denne her mappe fra Fibertex, som de har udarbejdet. Hvis ikke ministeren har den, så skal jeg sørge for, at ministeren får et eksemplar af den, hvor de firmaer, der er optaget, og som ikke opfylder kravene, er listet op. Hvis ministeren siger, at den har han ikke, skal jeg sørge for, at ministeren får et eksemplar af den.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er ret overbevist om, at vi i Skatteministeriet har et eksemplar af den pågældende mappe. Når jeg ikke kunne sige det på forhånd, er det, fordi jeg ikke præcis ved, hvilke papirer hr. Bent Bøgsted sidder med.

Men den mappe er, så vidt jeg erindrer, en del af kommunikationen, den meget omfattende kommunikation, mellem Fibertex og Skatteministeriet, hvor vi i mange måneder har forsøgt – med en stor indsats, primært fra min forgængers side – om der kunne findes en løsning, hvorunder også Fibertex' produktionsprocesser kunne

indregnes under proceslistens krav. Det har ikke været muligt. Og det er ikke et spørgsmål om manglende vilje, men simpelt hen et spørgsmål om, at efter de gældende regler og ligebehandlingsprincipper kan vi ikke lave en udvidelse af proceslisten, som også kommer til at omhandle Fibertex.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at der er mange i Nordjylland, der synes, at det er ganske underligt, at ministeren står her i Folketingssalen og oplyser, at det er lettere for nogle virksomheder at komme på listen end for andre. Det er jo læren af det her i dag. Og der er så åbenbart en uenighed mellem Fibertex og Skatteministeriet.

Derfor vil jeg godt spørge, om ikke, når der er den sag, der betyder så meget for en landsdel, ministeren vil indgå i en dialog, måske selv tage på besøg på virksomheden og se på produktionen. Det kan jo godt være, at det en gang imellem er godt lige at komme uden for Christiansborgs tykke mure for at se på forholdene på stedet og også lytte.

Så vil jeg godt sige, at der også er andre i Nordjylland, der synes, det her er underligt. Nu siger skatteministeren, at det måske koster 300-400 mio. kr. Ja, og hvad så? Man har lige vedtaget, at Nordjylland skal have 200 mio. kr. i kompensation. Det viste sig så, at det ikke var helt nye penge; halvdelen var EU-midler, og resten var uforbrugte midler andre steder fra i landet, som de så kunne få, fordi man erkender, at der er et problem.

Når skatteministeren siger, at det går godt med beskæftigelsen, så vil jeg sige, at den anden aften jeg var til generalforsamling i Metal Aalborg – der er næsten 14 pct. arbejdsledige i Aalborg, også blandt de ufaglærte. Vi er i en landsdel, hvor den gennemsnitlige arbejdsløshed er betydelig højere end andre steder. Og det er selvfølgelig derfor, at der er fokus på det.

Selvfølgelig skal Fibertex betale det i skat, de skal, men der er mange, rigtig mange, der gerne vil høre, om ikke ministeren er indstillet på at indgå i en dialog for at få placeret virksomhedens nye afdeling i Aalborg i forbindelse med virksomhedsudvidelsen.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jamen hr. Bjarne Laustsen må have misforstået noget. Jeg tror ikke, at hr. Bjarne Laustsen hørte den diskussion, der lige var med hr. Bent Bøgested, for vi er i en dialog, vi er i en ret intensiv

dialog med Fibertex og med andre interessenter, der interesserer sig for Fibertex' udvikling. Og vi har kommunikeret, jeg har kommunikeret, departementschefen har kommunikeret, min forænger har kommunikeret med Fibertex om den her problemstilling.

Kl. 14.50

Det, der er kernen, er, at vi efter de gældende regler ikke kan lave en fortolkning, der gør, at Fibertex får flyttet en del af deres produktion over på tung proces og dermed får et nedslag i CO₂-afgiften.

Jeg havde gerne set, at den socialdemokratiske regering i 1995 havde været lige så klog, som hr. Bjarne Laustsen er i dag, og slet ikke indført CO₂-afgiften. Den er desværre indført, og det betyder, at jeg står som minister og skal administrere et regelsæt, som jeg meget gerne ser ændret. Og det håber jeg at hr. Bjarne Laustsen vil huske den dag, regeringen kommer med forslag til at ændre regelsættet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1103

12) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvordan ministeren har det med at forsvare et rigidt skattestop, der koster danske arbejdspladser?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren har oplyst til TV 2/Nord, at det er regeringens skattestop, der forhindrer Fibertex i Aalborg i at få ændret deres skattestatus (proceslisten).

Bjarne Laustsen (S):

Det er måske et spørgsmål, vi burde have haft først, for med hensyn til al denne her snak om, hvordan tingene er, og hvem der har gjort hvad og sådan noget, er det sådan, at efter at der har været en ordveksling bl.a. på TV 2/Nord, så meddeler skatteministeren, at det er Venstres skattestop, der forhindrer skatteministeren i at imødekomme Fibertex' ønske om at komme på proceslisten.

Det var så nyt for mig, at jeg tænkte, at det måtte jeg spørge om, for det er da ret interessant. Nu har vi igennem tre spørgsmål fået en helt,

helt anden forklaring om tidligere regeringer og EU, og jeg ved ikke hvad. Så kommer ministeren lige og leverer det hele på et sølvfad og siger, at det er Venstres skattestop.

Jeg er godt klar over, at Venstres skattestop er lidt rigtigt, og at det har nogle meget, meget store konsekvenser, men det er første gang, jeg har hørt, at det har den her konsekvens, i forhold til at der er 400 arbejdspladser, der er på vej ud af landet, og at der måske ikke kommer 50 nye deroppe.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil bede hr. Bjarne Laustsen om at gå ind på TV 2-regionernes net og gense indslaget fra søndag den 24. april, så vil hr. Bjarne Laustsen vide, at alt det, hr. Bjarne Laustsen lige har stået og sagt, er lodret forkert.

Jeg har ikke i TV 2/Nord udtalt, at det her er skattestoppets skyld. TV 2/Nord har ganske rigtigt lagt mig nogle ord i munden, som slet ikke er mine, tværtimod nævnte jeg gentagne gange over for journalisten, at dette ikke er et skattestopspørgsmål, og at skattestoppet ikke er til hinder for, at man kan sænke en afgift.

Jeg har efterfølgende gjort TV 2/Nord opmærksom på, at deres udlægning er stærkt fordrejet og fejlagtig, og derfor vil jeg bede hr. Bjarne Laustsen om at gå ind og gense indslaget og se, at det aldrig er mine udtalelser, men TV 2/Nords fejlagtige udlægning, der nævner skattestoppet.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg må sige, at jeg har set det pågældende indslag et par gange. Jeg synes, det er ret interessant, og jeg kan anbefale rigtig mange mennesker at gå ind og se det.

Men der ligger jo også et skriftligt telegram på baggrund af de udtalelser, ministeren er kommet med, til TV 2/Nord, og jeg synes, der er stor overensstemmelse mellem det, ministeren udtalte, og så det telegram, der ligger der. Det, der vel er interessant, er, at ministeren jo så kan få lejlighed til ud over at svare to nordjyske folketingsmedlemmer i dag i salen måske også at få taletid på TV 2/Nord, hvor man får gjort rede for, hvad det er, man rent faktisk mener.

Hvis borgerne i Nordjylland bliver forundrede, så er der jo ikke noget at sige til det, når man den ene dag får én melding og den anden dag en anden melding. Jeg vil meget gerne være med til at diskutere proceslisten og andre ting, men det var nyt for mig, at det var Venstres skattestop,

og det synes jeg så kræver en yderligere forklaring på, hvorfor ministeren mener det. Og i givet fald: Hvad er konsekvenserne af det?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Nu anser jeg faktisk hr. Bjarne Laustsen for at være bedre begavet, end han giver sig ud for at være lige nu. For jeg har sagt – jeg skal gentage det igen – at jeg aldrig har påstået, at skattestoppet er til hinder for at udvide proceslisten, og at det ikke er skattestoppets skyld, at vi ikke kan udvide proceslisten. Så hr. Bjarne Laustsen skal ikke én gang til at påstå, at det er regeringens skattestop, der forhindrer, at vi udvider proceslisten.

Derfor må jeg bede hr. Bjarne Laustsen om at gå ind og gense indslaget. Der vil hr. Bjarne Laustsen se, at TV 2/Nord har udlagt mine ord stik modsat af, hvad jeg fortalte journalisten, nemlig som om det er regeringens skattestop.

Skattestoppet er ikke til hinder for, at man sænker afgifter, skattestoppet er ikke til hinder for, at man sænker skatter. Tværtimod har vi sænket både skatter og afgifter i regeringens tid, og vi planlægger at sænke selskabsskatten med 2 procentpoint i den kommende tid netop for at styrke danske virksomheders rammebetingelser.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan bare forholde mig til, at ved at gå ind på et offentligt medie på en hjemmeside kan jeg se – som ministeren anbefaler – et indslag med skatteministeren og læse i et efterfølgende telegram, at det står sådan. Det er ikke fjernet, og ministeren har ikke i mediet siden hen sagt fra over for det. Det gør ministeren så i dag, og det kan være, der kommer yderligere en forklaring med, og det er fint nok for mig. Ministeren må jo sige, hvad ministeren mener om det her.

KL 14.55

Det, vi diskuterer, er spørgsmålet om, hvad årsagen er, når en virksomhed henvender sig bl.a. til nordjyske folketingsmedlemmer og til Magistraten i Aalborg, hvor virksomheden ligger, og siger, at de har et problem, og spørger, hvad vi egentlig har tænkt os at gøre ved det.

Jeg kan huske, at skatteministeren i sin oppositionstid også tog sager op herinde, hvis der var virksomheder, der var i klemme, eller der skulle laves en vej ude i Vestjylland eller noget andet noget.

Jeg synes, vi skal reagere på det. Hvis man ikke etablerer en virksomhed til 250 mio. kr. og med 50 nye medarbejdere i Nordjylland, så bli-

ver vi spurgt, hvorfor vi ikke spurgte skatteministeren, om det var muligt at få en ændring, og hvad årsagen er dertil.

Så forklarede ministeren nogle af tingene, og jeg vil gerne have det gentaget, for Fibertex skal træffe beslutning om det her i slutningen af maj måned. Hvorfor kan man ikke gøre det? Hvad er konsekvenserne? Det er den eneste virksomhed i Danmark, der laver den her produktion. Det må da være vanskeligt at sammenligne den med andre virksomheder, for de konkurrenter, man har, er i udlandet. Det er der, konkurrencen er.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det nytter ikke, at hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at påstå, at jeg skulle have udtalt noget til et medie. Det er ganske rigtigt, at et medie har udlagt mine ord fejlagtigt. Jeg har gjort mediet opmærksom på, at deres udlægning var klart fejlagtig.

Nu gentager jeg det igen over for hr. Bjarne Laustsen, og så går jeg ud fra, at det er forstået. Det er ikke skattestoppet, der forhindrer, at man sænker skatter og afgifter. Tværtimod. Det, der er sagen omkring Fibertex, er, at hvis vi udvider proceslisten, sådan at den proces, Fibertex gennemfører, også skal rummes inden for proceslisten, så vil en række andre virksomheder i spændet mellem den nuværende grænse og den grænse, som skal sænkes, for at Fibertex kan være med, have en tilsvarende berettiget forventning om, at de også kan få deres proces med. Det betyder, at der vil være et provenutab på 300-400 mio. kr., hvis vi skulle udvide, sådan at Fibertex er med, og de penge har jeg ikke til rådighed.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg overlader trygt til skatteministeren i forhold til kommunikationen med andre medier og ting og sager at få afklaret, hvad man har sagt, og hvad man ikke har sagt, og hvad der står på hjemmesiden og sådan noget. Det overlader jeg helt trygt til ham.

Når skatteministeren siger, at hvis man optager en enkelt virksomhed, så koster det 300-400 mio., er det så, fordi der er en lang række andre virksomheder, som har samme energiprofil som Fibertex, der så skal på listen?

Så siger ministeren, at han ikke har det råderum. Men det er jo derfor, køblingen til det, der var fremme i valgkampen, er, at regeringen sag-

de: Vi vil gerne hjælpe Nordjylland, vi finder 200 mio. kr. Det var godt nok lidt genbrug af EU-penge og sådan noget, men der kom så nogle penge. Og så har vi noget her om, om man bare vil sørge for, at en virksomhed kommer på listen. Efter eget udsagn siger de jo, at de i lige så høj grad opfylder betingelserne, som en række af de andre virksomheder, der allerede findes der. Det er det, der ser underligt ud, og det er det, der må findes en logisk forklaring på.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Grunden til, at prisen for en udvidelse vil være på 300-400 mio. kr., er, at andre virksomheder med tilsvarende energiprocesser som Fibertex vil stå i en tilsvarende situation. De føler også, at de på grund af grænsedragningen er inde på den forkerte side af grænsen for, hvad der er tung proces, og dermed får en lavere afgift.

Hele det her spørgsmål bliver nu taget op i vores arbejdsgruppe omkring CO₂ netop for at få et mere klart, mere forståeligt og forhåbentlig også mere retfærdigt regelgrundlag end det, som den tidligere regering vedtog, sådan at vi kan få ryddet op i det cirkus af regler, som de nuværende CO₂-afgiftsregler er, og det er den indsats, som jeg har sat mig for at gøre.

Jeg håber, at vi får et godt bud og et bud, som vi kan gennemføre, og jeg vil være meget spændt på, om også Socialdemokratiet i givet fald vil være med til at gennemføre de lettelser for erhvervslivet, der så vil være resultatet af, at man får mere forståelige og lavere afgifter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 10. maj 2005 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.00